

radaspilnot.org.ua

Національний Діалог № 6(10)

● червень 2018 ●

Джерело інформації про національно-культурні об'єднання України

ІНФОРМАЦІЙНО-АНАЛІТИЧНА ГАЗЕТА РАДИ НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ)

**28 червня 1996 Верховна Рада України
прийняла Конституцію України –
Основний Закон
Незалежної Української держави
Привітання з Днем Конституції**

Шановні друзі,

28 червня 1996 року Верховна Рада України, висловлюючи суверенну волю громадян нашої держави і спираючись на багатовікову історію українського державотворення, на світовий досвід, прийняла Основний Закон України – Конституцію, яка стала реальною і дієвою основою розбудови незалежної демократичної держави як повноправної учасниці світового співтовариства.

Конституція України увійшла в суспільне життя як головний оберіг державності і демократії, гарант Незалежності і Соборності України. Її найвища юридична сила, закріплений у ній принцип верховенства права, єдність Української нації при політичній, економічній та ідеологічній багатоманітності – фундаментальні засади, на яких ґрунтується сьогодення і вибудовується майбутнє українського народу.

Хай мир і взаєморозуміння сприяють злагоді і достатку в кожній сім'ї, становленню конституційного ладу в державі, утвердженню нашої державності!

Голова Ради національних спільнот України Ашот Аванесян

**Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет:
«Духовна єдність — основа єдності Української нації»**

20 червня 2018 року відбулася зустріч Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета з Головою Ради національних спільнот України Ашотом Аванесяном.

На зустрічі були присутні члени редакційної колегії інформаційно-аналітичної газети РНСУ «Національний діалог». Зустріч пройшла у теплій довірливій атмосфері, була дуже змістовною і, попри велику зайнятість Його Святості, тривала більше години.

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет дав велике ексклюзивне інтерв'ю газеті «Національний діалог» (читайте на стор. 8-9 газети).

Міжнародна конференція «Будуймо нову європейську країну разом!»

19 червня Рада національних спільнот України за сприяння Міністерства культури України, Київської міської держадміністрації провела в Колонній залі КМДА Міжнародну конференцію «Будуймо нову європейську країну разом!» та святковий концерт. У заході взяли участь представники державних структур, керівники та члени громадських товариств і етнічних об'єднань, а також національні художні колективи (подробіці – на сторінці 4).

Віталій ГРИГОРЯНЦЬ — вірменський благодійник світового рівня, який допомагає Україні Меценат за покликом серця

Віталій Саркисович Григорянц – відомий у світі успішний підприємець з Вірменії, банкір, благодійник, юрист за освітою. Віталій Григорянц – Голова правління ЗАТ «АРМБІЗНЕСБАНК», який заснований у 1991 році і використовує новітні банківські технології, має філіали у різних країнах; Президент Міжнародної акціонерної компанії «АРЧ Лімітед». 23 вересня 2016 року меценат заснував Благодійний фонд «Віталій Григорянц», який діє у найрізноманітніших напрямках, реалізуючи благодійні проекти у багатьох країнах світу, включаючи Україну.

ВІТАЛІЙ Григорянц продовжує вірменські традиції благодійництва. Він належить до славетної когорти вірменських меценатів, якими славилась і славиться ця прекрасна країна: Ованеса Лазаряна, Олександра Манташянца, Мікаела Арамянца, Погося Нубаряна, Галуста Гульбенкяна, Алекса Манукяна, Кірка Кркоряна...

Мудреці кажуть: «Багатий не той, хто має, а той, хто віддає».

Україна в минулому теж славилась своїми благодійниками: Андрій Шептицький, Євген Чикаленко, Михайло Терещенко, меценати Ханенки...

На жаль, у наш час таких благодійників – одиниці. Тим більше приємно, що Віталій Григорянц щиро і підтримує культурні та інші проекти не лише у рідній Вірменії, а й в Україні, Російській Федерації, США, Німеччині, Австрії та інших країнах.

Віталій Саркисович активно співпрацює та підтримує Раду національних спільнот України, яку очолює Ашот Дадікоєвич Аванесян. До складу РНСУ входять представники понад 67 етносів, яких об'єднали спільні інтереси та прагнення до національної єдності, усунення дискримінації, досягнення міжнаціональної злагоди, покращення життєвих умов національних товариств і збереження їх культурної самобутності.

Здійснення художніх, просвітницьких, соціально спрямованих та інших проектів РНСУ потребує підтримки держави, приватних структур та громадськості. Величезну допомогу у проведенні заходів Ради надає Віталій Григорянц – відомий меценат, Президент компанії «Арч ЛТД». Для нього однією з важливих складових життя є громадська діяльність, спрямована на розвиток поліетнічної культури України та соціальну адаптацію представників етнічних спільнот.

У серпні 2017 року Заступником голови Ради національних спільнот України став Віце-президент компанії «Арч ЛТД», голова її українського представництва – Різван Бабаєв, який спільно з Віталієм брав участь (з 2015 року) у підтримці заходів РНСУ.

Завдяки такій активній діяльності Ради національних спільнот України почали стрімко розвиватися інтеграційні процеси в міжетнічному середовищі, покращилася співпраця громадських об'єднань етносів України з органами

виконавчої влади різних рівнів. РНСУ заснувала важливий інформаційний ресурс – загальноукраїнську інформаційно-аналітичну газету «Національний діалог». Рада стрімко поповнює свої ряди представниками етносів і громадських благодійних організацій, спрямовуючи свою діяльність на гармонізацію міжетнічних відносин, реалізацію культурно-мистецького потенціалу етнічних спільнот, їх інтеграцію в єдину Українську націю.

Бізнесмен і банкір, нафтовик Віталій Григорянц присвятив своє життя служінню народові. Його досягнення неодноразово відзначалися високими міжнародними та церковними нагородами, адже те що він робить – робить щиро. Сучасний бізнес повинен бути соціально орієнтованим. Справжній лідер розуміє, що інвестуючи у свою країну, він створює робочі місця, підвищує трудові стандарти, збільшує ступінь довіри у людей до держави. Прибуток підприємства, природно, вкладається в його розвиток, але не тільки. Турбота про тих, хто з різних причин не може себе забезпечити – це не просто карма, це святий обов'язок тих, хто любить свою країну, небайдужий до долі інших країн, бажає щасливого майбутнього людям, наближаючи його добрими справами.

Продовження на стор. 2

Віталій ГРИГОРЯНЦ — вірменський благодійник світового рівня, який допомагає Україні

Продовження. Початок на стор. 1

мовляють його ім'я з вдячністю, часто — із слезами радості на очах:

«Шановний пане Григорянц, пан Мікаєлян і працівники Благодійного фонду «Віталій Григорянц»! Я хочу висловити Вам нашу глибоку повагу і вдячність. Ви сприяли і підтримали нашу сім'ю, вклавши вашу велику лепту в порятунок мого життя, ми навіки вдячні Вам. Нехай благословення Бога завжди буде з Вами і з Вашими родинами.

З повагою, Артавазд Мовсісян, Левик Карапетян

«Спасибі Вам, шановні керівники Фонду «Віталій Григорянц». Тільки з віком я став розуміти, наскільки дороге здоров'я, коли зіткнувся з цією бідою. Мені потрібне було термінове стентування серця, саме з цією проблемою я звернувся за допомогою до Фонду «Віталій Григорянц», якому дуже вдячний за оперативне сприяння і моральну підтримку. Буквально через кілька днів мені зробили операцію, яка пройшла успішно і повернула мене до сім'ї. Спасибі всій команді Фонду «Віталій Григорянц» за те, що ви дійсно допомагаєте людям, і не залишилися байдужими до мене.

Левик Карапетян

«Нещодавно громадянин Андраник Варданян, чий син служить в Арцахі у вірменських збройних силах, звернувся до Благодійного фонду для отримання фінансової допомоги, щоб терміново вирішити проблему зі здоров'ям — необхідність стентування серця.

У короткі терміни відреагувавши на прохання Андраника Варданяна, Благодійний фонд «Віталій Григорянц» з великою відповідальністю і послідовністю організував усі необхідні заходи для лікування, які вимагають досить великих коштів.

Завдяки прояву гуманності і доброї волі керівництва Благодійного фонду «Віталій Григорянц», на сьогодні життю Андраника Варданяна нічого не загрожує, і він з великим натхненням чекає сина-військовослужбовця, який стоїть на лінії зіткнення.

ЩОБ читачі газети «НД» мали уявлення про благодійні справи Фонду «Віталій Григорянц», достатньо навести перелік головних цілей та напрямків його діяльності:

— Сприяння і допомога в будь-якому вигляді особам, які виявили виняткову хоробрість, самовідданість, майстерність, сміливість у справі забезпечення захисту та безпеки батьківщини, пораненим військовослужбовцям збройних сил та інших військ і членам сімей загиблих військовослужбовців;

— Сприяння особам, які надали видатні послуги Батьківщині, мають значні досягнення в державній

сфері, сферах суспільно-політичної діяльності, економіки, захисту батьківщини, національної безпеки, а також — гуманітарній сфері;

— Сприяння інвалідам, дітям-сиротам, а також соціально незабезпеченим і малозабезпеченим сім'ям, які не можуть самостійно задовольнити свої матеріальні і духовні вимоги;

— Сприяння некомерційним та іншим організаціям;

— Сприяння охороні і відновленню історичних, архітектурних, культурних та природних пам'яток мистецтва;

— Сприяння проектам у сфері науки, освіти, мистецтва, літератури, охорони здоров'я, спорту і фізичної культури;

— Надання матеріальної допомоги особам, які потерпіли внаслідок війни, стихійних лих, інфекційних захворювань, епідемій, надзвичайних та інших ситуацій, і участь в усуненні їх наслідків;

— Сприяння розвитку охорони здоров'я та комерційним організаціям, які працюють у сфері охорони здоров'я;

— Сприяння здійсненню робіт з охорони та благоустрою природи і довкілля;

— Сприяння здійсненню широкого спектру соціальних програм.

Крім того, Віталій Григорянц робить велику справу для зміцнення міжнародного іміджу Вірменії. Його вклад у світове визнання Геноциду вірмен важко переоцінити. Завдяки просвітницькій роботі, яку організував Віталій Григорянц, про трагічну долю вірменського народу з кожним днем дізнаються все більше людей у всьому світі. Підтримує меценат і тих вірмен, хто постраждав у сучасних конфліктах. Так, для численних сімей захисників Нагірного Карабаху він за власні кошти побудував у Степанакерті будинок, зігрів своїм теплом і турботою тих, хто втратив своїх чоловіків і батьків у тій жахливій війні.

Віталій Григорянц також інвестує кошти в культурно-мистецькі проекти світового рівня, зокрема у виробництво американських фільмів, у тому числі — за участю Сильвестра Сталлоне, Арнольда Шварценеггера.

У світі є багато заможних людей, які задумують добрі справи. А Віталій Григорянц робить добро.

Адже, як казали у давнину, благочинність полягає не в тому, що дається, а в душі того, хто дає.

Справжня честь, за висловом Бенджаміна Франкліна, — це рішення робити за будь-яких обставин те, що корисне більшості людей.

Такою шляхетною людиною, людиною честі є видатний меценат світового рівня Віталій Григорянц. Він не любить говорити про свої добрі справи. Вони самі говорять за себе.

Вітаємо з Днем народження заступника Голови РНСУ Різвана Бабаєва!

Вельмишановний Різване Ібрагімовичу!

Дозвольте від імені всього колективу Ради національних спільнот України привітати Вас з Днем Народження! Побажати хочеться дуже багато, але жодне слово не має такої сили, щоб передати весь океан добра, світла і тепла, який ми Вам бажаємо!

Не кожен день народжуються такі особистості, яких хочеться наслідувати і до яких так тягнуться люди. Ви — один з небагатьох! Ви володієте достатньою силою і внутрішнім потенціалом для перетворення будь-якої мрії в довгоочікувану реальність.

Будьте завжди здорові, сильні духом і молоді душою! Нехай щастя буде Вашим вірним супутником, удача — найкращою подругою, а всі надії і цілі обов'язково збуваються.

Любіть усією душою і будьте коханими!

Бажаємо, щоб кожен день життя приносив Вам тільки нові радості. Адже така людина як Ви гідна саме цього.

Дякуємо Вам за подарований досвід, працю, знання та мотивацію!

Бажаємо Вам не зупинятися на досягнутому, завжди дивитися тільки вперед, не боятися йти на ризик і бути щасливим, як в улюбленій справі, так і в особистому житті! Бадьорості та оптимізму Вам у всіх починаннях!

З Днем народження!

З повагою, Секретаріат Ради національних спільнот України

АНОНС: Перше засідання Опікунської Ради РНСУ

У липні 2018 року відбудеться перше засідання Опікунської Ради РНСУ за адресою: м. Київ, готель «Київ».

РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ створила Опікунську Раду як координуючий і консультативно-дорадчий орган, на який покладено функції здійснення координаційної діяльності Ради, опіки, піклування, забезпечення прав та інтересів представників усіх етнічних груп.

У першу чергу, Опікунська Рада стане гарантом благополуччя **Ради національних спільнот України**. Також Опікунська Рада буде в РНСУ головним органом громадського самоврядування, який прийматиме рішення щодо проведення соціально-культурних заходів відповідно до їх актуальності і пріоритетності. Її члени будуть спостерігати за діяльністю організації, давати поради і рекомендації, допомагати фінансами і зв'язками, дозволяти користуватися своїм ім'ям для підняття іміджу Ради.

На порядку денному буде розглянуто ряд дуже важливих питань:

— Інформація про діяльність **Ради національних спільнот України** за 2015 – 2018 роки.

— Обговорення, внесення змін і доповнень до цілей та завдань Опікунської Ради як координуючого та консультативно-дорадчого органу РНСУ.

— Оголошення оновленого складу членів Опікунської Ради РНСУ і її Голови.

На посаду Голови Опікунської Ради РНСУ пропонується Різван Ібрагімович Бабаєв – Віце-президент компанії «Арч Лтд», Заступник Голови Ради національних спільнот України.

Для розуміння спрямування діяльності Опікунської Ради РНСУ ознайомимо читачів газети «Національний діалог» з деякими пунктами ПОЛОЖЕННЯ Опікунської Ради **Ради національних спільнот України**:

• Сприяння вивченню мови, культури, традицій різних народів, які живуть на території України, рішенням їх соціальних і культурних питань, реалізації їхніх прав і свобод;

• Всеукраїнська координація діяльності громадської організації **«Рада національних спільнот України»** і сприяння проведенню різних заходів на регіональному рівні та прийнятті рішень щодо проведення заходів відповідно до їх актуальності і пріоритетності;

• Лобювання та сприяння вивченню соціальних-правових питань стосовно громадян України (іноземних громадян) — представників етносів, які живуть у містах і селах України та інформування про загальний стан справ Президії **Ради національних спільнот України** членів Опікунської Ради РНСУ.

• Сприяння зміцненню зв'язків між членами Опікунської ради і членами РНСУ;

• Сприяння діяльності Опікунської ради через діючих представників РНСУ на території України;

• Сприяння загальній координації між членами РНСУ та лобювання їх інтересів;

• Координування відносин між співробітниками посольств і консульських установ та представниками національно-культурних громад України;

• Ухвалення рішень стосовно розподілу благодійної гуманітарної допомоги в зону ООС (операції об'єднаних сил), людям з обмеженими фізичними можливостями та самотніми людям похилого віку, інтернатам, дитячим будинкам, представникам Міністерства Оборони України і Національної гвардії України — воїнам і ветеранам АТО, а також цивільному населенню прикордонних територій в зоні проведення ООС на сході України;

• Сприяння вирішенню соціально-правових і гуманітарних питань на місцях.

Єдина Україна

Упевнені, що Опікунська Рада РНСУ сприятиме створенню сприятливого клімату у сфері бізнес-проектів, освітніх проектів, культурологічних проектів, науково-дослідних проектів, вирішенню соціально-правових і гуманітарних питань для членів Ради національних спільнот України.

Робочий візит керівництва РНСУ в місто Запоріжжя

12 червня за ініціативою Ради національних спільнот України в Запорізькій обласній державній адміністрації відбулося засідання національно-культурних спільнот.

У засіданні брали участь: Голова Ради національних спільнот України – Ашот Аванесян; Перший заступник Голови Ради національних спільнот України, Голова Правління Всеукраїнської Асамблеї татар – Емір Валеев; Президент грузинсько-українського культурно-творчого центру «Лазіка» – Зурабі Мікава; Президент Асоціації національних меншин Запорізької області – Науфаль Хамдан; Перший заступник Президента Асоціації національних меншин Запорізької області – Рудольф Акоюн; Ректор Запорізького державного медичного університету – Юрій Колесник; Голова Ради національних товариств м. Мелітополь – Льова Маргарян; Проректор Мелітопольського державного педагогічного університету ім. Б. Хмельницького – Олена Арабаджи; Директор департаменту культури, туризму, національностей та релігій ЗОДА – Владислав Мороко; Начальник управління міжнародних відносин ЗОДА – Павло М'яло, а також представники національно-культурних товариств Запорізької області.

Питання співпраці органів державної влади з національними спільнотами у Запорізькій області обговорили учас-

ники засідання національно-культурних спільнот, яке відбулося під керівництвом директора Департаменту культури, туризму, національностей та релігій облдержадміністрації Владислава Мороко.

Ашот Аванесян ознайомив учасників засідання з діяльністю Ради національних спільнот України та з планами на майбутнє.

Загалом у Запорізькій області проживають представники 130 національностей, зареєстровано близько 95 громадських об'єднань національних меншин, про що, повідомив Президент Асоціації національних меншин Запорізької області – Науфаль Хамдан.

Рада національних спільнот України в особі Ашота Аванесяна та Асоціація національних меншин Запорізької області в особі Науфалю Хамдані, усвідомлюючи необхідність об'єднання зусиль для створення належних умов для реалізації культурних, освітніх та інформаційних потреб національних спільнот, які проживають на території Запорізької області, забезпечення міжнаціональної злагоди, підвищення інституційної спроможності громадських об'єднань національних

меншин, уклали Меморандум про співпрацю. Сторони домовилися про взаємодію та партнерство на некомерційній основі, прагнуть будувати свої стосунки на підставі рівності, партнерства і захисту прав та інтересів кожної зі сторін.

Під час заходу було також підписано Меморандум про співпрацю між Радою національних спільнот України та Мелітопольським державним педагогічним університетом ім. Богдана Хмельницького, Спілкою громадських організацій «Рада національних товариств» м. Мелітополя, відділом культури Мелітопольської міської ради Запорізької області. Співробітництво здійснюється на основі принципів рівноправності, законності, взаємодопомоги, оперативності, гласності співробітництва, дотримання суспільних інтересів, раціональності тощо.

Після офіційної частини засідання були відвідані: Собор Бога Отця Милосердного (Римо-католицький храм); Центр національних культур в Запорізькій обласній універсальній науковій бібліотеці (ЗОУНБ); Синагогу Гіймат-Роза; Вірменську Апостольську

Церкву «Сурб Аствацацин»; Почесне консульство Болгарії.

В ході зустрічей були обговорені питання взаємодії Ради національних спільнот України з найактивнішими представниками національних об'єднань Запорізької області, з представниками духовенства, міської та обласної влади. У рамках зустрічі керівники національно-культурних товариств також обговорили плани майбутньої співпраці. Такі зустрічі сприяють розвитку культурних, економічних, духовних зв'язків національних, громадських товариств і державних структур України, взаємообміну досвідом та зміцнюють дружні стосунки громад України.

НОВІ МЕМОРАНДУМИ РНСУ ПРО СПІВПРАЦЮ

МЕМОРАНДУМИ ПРО СПІВПРАЦЮ між громадською організацією «Рада національних спільнот України» в особі Ашота Дадіковича АВАНЕСЯНА та:

- Спілкою громадських організацій «Рада національних товариств» м. Мелітополь (8 травня 2018 р.) в особі голови Льова Суріковича МАРГАРЯНА з метою надання допомоги особам, які опинилися в складних життєвих обставинах, а також реалізацію суспільно важливих проектів щодо забезпечення соціального захисту населення, зміцнення та розширення соціально-культурного співробітництва;
- Відділом культури Мелітопольської міської ради Запорізької області

(22 травня 2018 р.) в особі начальника відділу культури Михайла Олександровича СЕМІКІНА з метою надання допомоги особам, які опинилися в складних життєвих обставинах, а також реалізацію суспільно важливих проектів щодо забезпечення соціального захисту населення, зміцнення та розширення соціально-культурного співробітництва;

• Громадською спілкою «Асоціація національних меншин Запорізької області» (12 червня 2018 р.) в особі президента Науфалю Кадіровича ХАМДАНІ з метою створення сприятливих умов щодо підтримки діяльності національно-культурних товариств, задоволення духовних, культурно-освітніх та інформаційних потреб національних спільнот, зміцнення атмосфери толерантності та злагоди у міжнаціональних відносинах;

• Мелітопольським державним педагогічним університетом імені Богдана Хмельницького (12 червня 2018 р.) в особі ректора Анатолія Миколайовича СОЛОНЕНКА з метою надання допомоги особам, які опинилися в складних життєвих обставинах, а також реалізацію суспільно важливих проектів щодо забезпечення соціального захисту населення, зміцнення та розширення соціально-культурного співробітництва;

«Обмін досвідом щодо питань захисту прав національних меншин»

РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ взяла участь у робочій зустрічі «Обмін досвідом щодо питань захисту прав національних меншин у країнах-членах Ради Європи». Зустріч відбулась 18-19 червня 2018 р. та була організована Міністерством культури України в рамках проекту «Зміцнення підтримки національних меншин в Україні», що реалізується як частина спільної програми Ради Європи та Європейського Союзу.

У роботі взяли участь представники виконавчих органів влади, обласних державних адміністрацій, регіональних управлінь культури у справах національностей, спеціалісти у сфері захисту прав національних меншин Європейського Союзу, експерти Ради Європи, які здійснюють огляд освітньої політики країн Європейського Союзу з питань діяльності державних структур та державної політики у сфері захисту прав національних меншин та консультаційних механізмів, що існують у країнах Ради Європи з питань захисту прав національних меншин.

У рамках запропонованої програми учасники зустрічі мали змогу ознайомитись із основними пріоритетами державної політики у галузі забезпечення прав осіб, які належать до національних меншин у Республіці Сербії та у Республіці Чехії, та практичним досвідом щодо запровадження консультаційних механізмів з представниками національних меншин у цих країнах.

Програмою зустрічі також були передбачені дискусійні панелі на тему зміцнення інституційних можливостей для ефективної реалізації етнополітики, що є важливим інструментом для пошуку правильних механізмів та ретрансляції цієї ідеї на найвищий державний рівень для прийняття правильних стратегічних рішень, а

також на найвищий регіональний рівень з метою поглиблення і підсилення належним чином мінімізованих або взагалі втрачених інституційних можливостей.

Учасники та організатори заходу відзначили важливість наявності мотиваційних чинників з боку міжнародних партнерів, залучених до реалізації цього заходу, серед яких, у першу чергу, намагання зрозуміти процеси, які відбуваються в Україні, прагнення усвідомлювати їхній загальний контекст, а також використання таких заходів, як форми ретрансляції усвідомленого досвіду на державний рівень з метою втілення кращих практик.

IV Міжнародна Конференція РНСУ «Будуймо нову європейську країну разом!»

Міжнародна конференція: «Будуймо нову європейську країну разом!» успішно відбулась 18 червня 2018 року у Колонній залі Київської міської державної адміністрації, м. Київ, вул. Хрещатик, 36

18 червня у Колонній залі Київської міської державної адміністрації **Рада національних спільнот України** провела IV Міжнародну конференцію «Будуймо нову європейську країну разом!», яка стала традиційним щорічним заходом, де обговорюються важливі питання функціонування та суспільного життя громадських організацій.

Відкриваючи конференцію, Ашот Аванесян, Голова **Ради національних спільнот України**, зауважив, що Міжнародна конференція: «Будуймо нову європейську країну разом» сприяє налагодженню повноцінного діалогу між

представниками етносів України та органами державної влади. Важливою є ідея проведення Міжнародної конференції – об'єднання поліетнічного Українського народу для припинення військового протистояння в зоні ООС, яке вимагає масових акцій доброї волі як на всеукраїнському рівні, так із залученням європейського досвіду, що впливатиме на позитивний інвестиційний клімат в Україні.

З привітальним словом від Міністра Культури України виступив Андрій Юраш (на фото) –

Директор департаменту у справах релігій та національностей. Він зазначив, що актуальність даного заходу підтверджується сучасними подіями та дуже важлива для зміцнення національного суверенітету. Андрій Юраш також дав високу оцінку газеті РНСУ як виданню національного рівня, яке сприяє формуванню державницького світогляду українців.

З привітальними словами також виступили: Сергій Петков (на фото) – Радник Уповнова-

женого Верховної Ради з прав людини, Армен Согомонян (на фото) – Заступник голови Ради громадської організації «Всеукраїнська Спілка ветеранів АТО» та багато інших.

За багаторічну громадську діяльність, спрямовану на культурно-освітній розвиток держави і вагомий внесок у зміцнення міжетнічних відносин з метою консолідації Української нації були відзначені активні члени **Ради національних спільнот України**. В урочистій ат-

мосфері їм були вручені нагороди від Президента України, від Київського міського голови та відзнаки Української Православної Церкви Київського Патріархату.

Міжнародна конференція пройшла в діловій і дружній атмосфері. Всі учасники мали змогу виступити з доповідями, висловити свої думки й обговорити проблеми, поділитися досвідом та почути добру пораду.

Концертна програма (фоторепортаж про неї нижче), яка стала родзинкою Міжнародної конференції «Будуймо нову європейську країну разом!», відбулась завдяки зусиллям Світлани Цех – керівника Німецького молодіжного культурного центру «Дойче Квелле». Вела концертну програму Мілена Єрмак. Усім учасникам Міжнародної конференції було цікаво на яскравому святі за участю найкращих художніх колективів та солістів етнічних громад **Ради національних спільнот України**.

Вдало розпочала концерт Анаїт Гаспарян, солістка Національного конгресу вірмен України, з піснею Арно Бабаджаняна «Поверни мені музику». Це перевірена часом пісня про справжні, щирі почуття.

Продовжив концерт Народний ансамбль України «Айренік», художній керівник – Гоар Геворкян.

Народний театр німецького танцю Німецького молодіжного культурного центру «Дойче Квелле». Керівник – Світлана Цех.

Фольклорний ансамбль німецької пісні «Хайматліхе Мелоді» – «Рідні наспіви» – товариства німців міста Києва «Відергебурт», голова товариства – Лідія Цельсдорф, художній керівник – Лариса Сорокопуд.

Польський ансамбль пісні і танцю «Поляни з-над Дніпра», художній керівник – Леся Єрмак.

Фатіма Янгаєва – солістка Татарського ансамблю «Булгар чычаклярі» Всеукраїнської асамблеї татар (голова Емір Валєєв).

Саїд Халінжанов, соліст творчого колективу кримськотатарського культурного центру «Кримська родина», з кримськотатарським танцем «Хайтарма», керівник – Аніфе Куртсеїтова.

Київське товариство угорців представляє фольклорний хор «Тиса», створений в листопаді минулого року. Художній керівник – Дюла Петнехазі.

Народний фольклорний ансамбль «Рідня», художній керівник – заслужений працівник культури України Юрій Чуприна.

З вітанням від гагаузької спільноти виступила Наталія Папазоглу – автор та виконавець, фіналістка шоу «Х фактор», посол миру Всесвітньої федерації миру, володарка голосу в понад 4 октави!!!

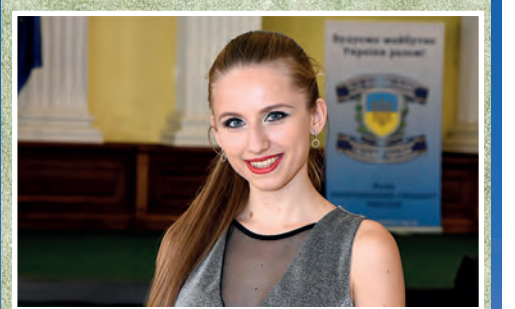
Сюрпризом для глядачів концерту став виступ молодого вокально-інструментального гурту «Genius band», який був організований восени 2017 року. Керівник «Genius band» – Лілія Челейчук.

Учасники: Лука Кадагішвілі (вокал), Світлана Глушійца (вокал), Антон Юхименко (вокал), Нателла Оманадзе (перкусія), Олексій Німчин (баян), Ігор Тарновецький (гітара), Анатолій Бандура (ударні), Сіді Діалло (вокал).

Творча сім'я колективу складається не тільки із студентів-українців, а також із студентів-іноземців (із Грузії, Гани, Бангладеш).

У виконанні гурту прозвучали пісні:

- 1) «Besame mucho»
- 2) «Ts`inst`q`aro» (Тцінцкаро).

Ведуча заходу – Кароліна-Мілена Єрмак

Режиссер, художній керівник Народного театру німецького танцю Німецького молодіжного культурного центру «Дойче Квелле» Світлана Цех

Ми вдячні всім учасникам, які з великим задоволенням беруть участь у важливих заходах у Києві та Україні, які організовує Рада національних спільнот України.

Виїзне розширене засідання Президії РНСУ у Львові

27 червня 2018 року Рада Національних Спільнот України провела розширене виїзне засідання Президії у місті Львові на тему найбільш актуальних питань життєдіяльності національних спільнот. На засіданні були присутні керівники Львівської облдержадміністрації: Стоколос-Ворончук Оксана Олександрівна – Заступник голови Львівської Обласної Державної Адміністрації та Корнат Леся Ярославівна – Начальник управління у справах національностей, релігій та фінансово-планової роботи Львівської Обласної Державної Адміністрації, Директор департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України – Юраш Андрій Васильович, голова Ради національних спільнот України – Аванесян Ашот Дадікоєвич, керівники громадських організацій національних меншин Львівщини: Веселовська Марія Михайлівна – Керівник Львівського обласного німецького товариства «Дойче Гайм», Дейнека Людмила В'ячеславівна – Керівник товариства «Чеська бесіда у Львові», Євкарпіді Надія Харлампівна – Керівник Західноукраїнського грецького національно-культурного товариства ім. К. Корніактоса, Кашаєв Хамзя Хайруллович – Керівник Культурно-просвітницького товариства татарів «Туган Ил», Назар Олександр Іванович – Керівник Львівського товариства єврейської культури ім. Шолом-Алейхема, Ісак Людмила Олександрівна – Керівник Львівської обласної ГО ассирійців «Атра», «Батьківщина», Козак Тамара Миколаївна – Керівник Білоруської общини Львівської області, Кечеджі Людмила Василівна – Керівник ГО грецької общини «Еллінес», Мурая Жанна Олексіївна – Заступник голови Львівського товариства болгарської культури ім. І. Вазова, Нарусевичус Вітаутас – Керівник Львівської філії товариства литовців України «Медейна», Плєсков Михайло Сергійович – Керівник Львівської обласної благодій-

ної організації Бней-Бріт «Леополіс» ім. Е. Домбергера, Сарваш Габор Олександрович – Керівник Товариства культури львівських угорців, Халілов Халіл Рашитович – Керівник Кримськотатарського культурного центру «Кримський дім у Львові», Хараху Сергій Олександрович – Голова Львівської обласної молодіжної ГО «Клуб толерантності», Чанкова Світлана – Заступник голови Львівського товариства болгарської культури ім. І. Вазова, Швагуляк Наталія – Заступник керівника Західно-українського болгарського національно-культурного товариства ім. С.Шеретова, Юрченко Микола Петрович – Керівник Львівської міської громадської організації «Молодіжне, історичне і культурно-просвітницьке товариство ромів «Терніпе»; Валерій Ілліч Ехвая – член правління ГС «Рада національних товариств Миколаївської області», Голова Миколаївського обласного грузинського національно-культурного товариства «Іберія» працівники департаменту з пи-

тань культури, національностей та релігій облдержадміністрації. Також були присутні представники ОБСЄ, Ради Європи та інших міжнародних організацій. На порядку денному обговорювали такі питання як, етнополітична ситуація, проблеми та перспективи розвитку, спільна діяльність Ради національних спільнот України та Міністерства культури України. Також головною подією було підписання Меморандуму про спільну співпрацю з Департаментом з питань культури, національностей та релігій Львівської Обласної Державної Адміністрації. Ми впевнені, що підписання Меморандуму про співпрацю та обговорення важливих питань етнополітичної політики надасть суттєвий імпульс в реалізації та зміцненні відносин між представниками всіх етносів, які проживають в регіоні, а також посилить вплив на формування міжетнічної толерантності та згуртування етнічних спільнот в єдину Українську націю.

Анонс: Книга-альбом «Організації Ради національних спільнот України»

Автор ідеї та керівник проекту – Голова Ради національних Спільнот України, Заслужений працівник культури України Ашот АВАНЕСЯН

Радою національних спільнот України готується до видання Книга-альбом про організації РНСУ

РАДА НАЦІОНАЛЬНИХ СПІЛЬНОТ УКРАЇНИ (РНСУ) є одним із основних національно-культурних об'єднань, які представляють та захищають інтереси національних громад на території України. До складу РНСУ входить безліч громадських організацій представників етнічних спільнот, діяльність яких спрямована на відновлення та реставрування історичної спадщини, відродження та розвиток національної культури і мистецтва. Книга-альбом «Організації Ради національних спільнот України» є стислою, але змістовною працею, у якій відображені найактивніші громадські об'єднання етнічних товариств України. На її сторінках висвітлена основна інформація про дані організації, історію їх створення та напрями діяльності з прикладними фотографіями проведених заходів.

Дане видавництво є коротким екскурсом у суспільне етнополітичне життя держави, що стане ще одним кроком для глибшого пізнання громадськістю складу населення України, особливостей менталітету і культур національних громад.

- збереження етнічної самобутності;
- повернення громадам культових споруд, їх реставрація та будівництво нових храмів;
- відкриття національних шкіл та класів з викладанням мовами етносів;
- створення радіо– та телепрограм, присвячених життю етнічних громад, історії етносів на українських землях, їх національним традиціям;
- підтримка аматорських і професійних творчих колективів національно-культурних товариств, проведення за їх ініціатииви різно-

Метою діяльності Ради національних спільнот України є спрямування та координування дій національних громад для збереження і примноження культурної спадщини України, формування міжетнічної толерантності та згуртування етнічних спільнот в єдину Українську націю.

Основні завдання члени Ради вбачають в об'єднанні зусиль, спрямованих на вирішення національних, соціально-культурних та правових питань, і найголовніше – в активній участі в розбудові нової демократичної України.

На сучасному етапі діяльність етнічних товариств має багатовекторний напрям:

манітних культурних заходів: фестивалів, концертних програм, літературних вечорів, святкувань національних дат та інше.

Тільки завдяки спільним зусиллям у центрі міжнаціональної співдружності України ми зможемо побудувати нову міцну демократичну державу, що створюється на засадах поваги, дружби й толерантності.

Шановні друзі, проект «Книга-альбом Ради національних спільнот України» доповнить та висвітлить інформаційну базу про громадське життя та діяльність національних спільнот і їх роль та місце у соціально-культурному та політичному житті українського суспільства.

Відійшов у вічність Іван ДРАЧ

Велика втрата. Сумуємо...

19 червня після важкої хвороби відійшов у вічність класик української поезії, шістдесятник, кіносценарист, драматург, перекладач, перший Голова Народного Руху України, народний депутат України I, III, IV скликань, Голова Конгресу української інтелігенції, Голова Товариства «Україна – світ», Герой України – Іван Драч. Йому йшов 82-й рік.

Відомі усім нам збірки віршів поета: «Соняшник» (1962), «Київське небо» (1976), «Шабля і хустина» (1981), «Храм сонця» (1988). Поєми: «Ніж у сонці» (1961), «Смерть Шевченка» (1962), «Чорнобильська мадонна» (1988) стали явищем української літератури. За його сценаріями створені фільми: «Пропа-ла грамота» (1972), «Криниця для спраглих» (1964), «Камінний хрест» (1968), «Вечори на хуторі біля Диканьки» (1983) та ін. Твори Івана Драча перекладено багатьма мовами світу. Він був поетом-новатором, постійно перебував у пошуках нових горизонтів творчої думки, вірний своєму принципу:

«Художнику – немає скнутих норм, Він – норма сам, він сам у своєму стилі».

Світла пам'ять Великій Людині. Їх стає менше в Україні... Спочивайте з миром, Іване Федоровичу.

Щирі співчуття від Ради національних спільнот всій Україні

Єреванський навчально-науковий інститут — єдиний державний ВНЗ, заснований Україною на Кавказі

Єреванський навчально-науковий інститут Тернопільського національного економічного університету — єдиний державний вищий навчальний заклад, заснований Україною на Південному Кавказі в 2001 році на підставі Угоди Міністерств освіти і науки Республіки Вірменія і України.

РІШЕННЯМ Вченої ради університету Директором інституту призначений випускник Тернопільської Альма-Матер Саак Меружанович Гудратян.

Під його керівництвом Єреванський навчально-науковий інститут ТНЕУ за короткий час досяг великих успіхів і зайняв гідне місце серед державних вищих навчальних закладів Вірменії.

Президент і Уряд України високо оцінили заслуги директора Єреванського навчально-наукового інституту ТНЕУ Саака Меружановича Гудратяна в становленні і розвитку інституту.

За особистий внесок у співпрацю в сфері освіти між Україною та Вірменією С.М. Гудратян був нагороджений багатьма державними Подяками, Почесними грамотами, медалями: Золотою медаллю «Відмінник освіти України», Почесною грамотою «За особистий внесок у

Інформаційна довідка:

Директор Єреванського інституту С.М. Гудратян, кандидат економічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України. С.М. Гудратян народився в селі Аревік Ахурянського району Республіки Вірменія в сім'ї робітника. Довгі роки працював в Україні, займав різні посади: директор, Генеральний директор, радник Губернатора Чернівецької облдержадміністрації, помічник-консультант депутата.

розвиток співробітництва в галузі освіти між Україною та Республікою Вірменія», знаком «Петра Могили» — за значні досягнення в реалізації державної політики в галузі національної освіти, «Золотою медаллю» організації «Trade Leader's Club» Женева (Швейцарія), вищою нагородою Міністерства освіти і науки Республіки Вірменія «Золотою пам'ятною медаллю», почесним званням «ЗАСЛУЖЕНИЙ ПРАЦІВНИК ОСВІТИ УКРАЇНИ» та отримав багато інших нагород.

Інститут готує фахівців на таких кафедрах:

— Кафедра спеціальних дисциплін (Завідувач кафедри — Ішхан Єремович Хлгтян, кандидат економічних наук, професор);

— Кафедра гуманітарних дисциплін (Завідувач кафедри — Размік Аракелович Саакян, кандидат філософських наук, доцент);

— Кафедра фундаментальних дисциплін (Завідувач кафедри — Торгом Агабекович Налчаджян, доктор технічних наук, професор).

Інститут має 3 комп'ютерні лабораторії, обладнані сучасною технікою, лабораторії хімії, фізики, біології.

В інституті діє бібліотека з численною навчальною та художньою літературою. Студенти користуються електронною бібліотекою, де зібрані всі необхідні лекції.

Альма-Матер Єреванського інституту — Тернопільський національний економічний університет — це елітний освітній заклад, де панує академічний дух, наука, думка і воля — альфа і омега формування особистості. Професорсько-викладацький колектив працює, щоб кожен студент і випускник були впевнені, що їхній хист і вміння відповідять вимогам завтрашнього дня.

Кожне покоління студентів і науковців Університету з гідністю продовжує славні традиції національної освіти, примножуючи здобутки Університету та утверджуючи їх на міжнародному рівні.

Мистецтво жити — це жити з перспективою. Навчаючись у дусі конкуренції, випускники Університету стають лідерами та фахівцями високого гатунку.

Ми хочемо, щоб Ви були успішними та особливими! — звертається до студентів Ректор ТНЕУ, А.І. Крисоватий.

У Єреванському інституті є спортзал, оснащений необхідним спортивним обладнанням. Також є комфортний гуртожиток.

Для ефективної організації навчального процесу в інституті створена необхідна матеріально-технічна база, всі кабінети і аудиторії оснащені сучасним обладнанням.

Єреванський навчально-науковий інститут Тернопільського державного економічного університету — справжній символ єднання українського і вірменського освітньо-наукового потенціалу. Він є вагомим наочним свідченням вікової дружби між народами України та Вірменії.

Саак ГУДРАТЯН, Директор Єреванського інституту: «Ми є єдиним вищим навчальним закладом України за межами України»

Цей навчально-науковий інститут є форпостом України на Кавказі

Про це — в інтерв'ю газеті «Національний діалог» Директора Єреванського філіалу Тернопільського національного економічного університету Саака Гудратяна

Наскільки ефективно сьогодні розвиваються відносини між Україною і Вірменією у сфері освіти і культури?

— Останнім часом співробітництво в галузі освіти між Україною та Вірменією відбувалося через наш інститут, але зараз готується візит до Вірменії Міністра освіти і науки України Лілії Михайлівни Гриневич для підписання угоди про співпрацю в галузі освіти між Україною та Вірменією. Передбачається, що під час візиту Лілії Гриневич буде на високому рівні відкритий пам'ятник Тарасу Григоровичу Шевченку в Єревані. Думаю, що будуть розвиватися відносини в галузі освіти і культури, оскільки між вірменами та українцями дуже багато спільного, і ми дружили споконвіків, починаючи з часів князя Володимира, і тепер теж ми повинні внести у це свою лепту.

Як на Вашу думку: після Оксамитової революції у Вірменії чи буде її теперішній курс сприяти активізації вірмено-українських політичних і економічних відносин?

— Я думаю, що буде активізоване співробітництво, але не на такому рівні, як би хотілося. Оскільки після Оксамитової революції Вірменія не буде сильно змінювати зовнішній політичний

курс, але буде розширювати на рівноправних умовах економічне співробітництво. І ось тут може збільшитися товарообіг між Вірменією та Україною, оскільки у Вірменії після революції викоринили монополію. Користуючись нагодою, закликаю всіх ділових людей України, в тому числі й етнічних вірмен, звернути увагу на зміни, що відбуваються у Вірменії після Оксамитової революції. Запевняю Вас, шановні панове, що Вірменія стрімко стає однією з найбезпечніших держав світу для бізнесу. Думаю, багато хто захоче зробити портфельні і прямі інвестиції у Вірменію.

Це, шановні читачі, стало можливим завдяки чесному і державному мисленню Прем'єр-міністра Республіки Вірменія Нікола Пашиняна. Закликаю всіх вірмен: об'єднуйтеся! Об'єднуйтеся навколо нашої Батьківщини і об'єднуйтеся навколо нашого Прем'єр-міністра Нікола Пашиняна. Друзі, це наш шанс підняти країну, імідж країни, забезпечити гідне життя у Вірменії, зупинити міграцію з Вірменії. Одним словом, це наш шанс мати Батьківщину мрії. Отже, активізація повинна починатися, у першу чергу, між громадянами Вірменії і вірменською діаспорою у світі. Думаю, бізнесмени з багатьох країн світу захочуть працювати з Вірменією. Друзі, давайте будемо одними з перших.

У Вірменії багато різних вузів, кожен із яких запрошує абітурієнтів учитися в них. Як Вам вдається підтримувати популярність Єреванського інституту серед вірменської молоді?

— Так, Ви праві. У Вірменії досить багато ВНЗ, у тому числі філій інших країн, але наш Інститут привертає увагу тих абітурієнтів, які хочуть отримати спеціальну (фахову) освіту і український державний диплом, який визнаний у 82 країнах світу. Необхідно працювати чесно і порядно. Треба, щоб студент знав, що отримана ним освіта — це завтрашній день держави. Треба, щоб студент знав, що, крім його знань, ніщо і ніхто не зможе допомогти йому отримати оцінки. Ось і весь секрет.

За якими напрямками Ви співробітнічаєте зі своєю Альма-Матер у Тернополі? Як Ви спілкуєтесь: заочно чи також очно? Які у Вас бувають труднощі, і наскільки Український університет допомагає Вам вирішувати проблеми, які виникають? Чи сприяє цьому Міністерство освіти України?

— Єреванський інститут є підрозділом ТНЕУ. Всі навчальні плани, предметні програми і літературу отримуємо з Альма-Матер. Наших викладачів відправляємо до Тернополя для підвищення кваліфікації. Ректор ТНЕУ, Андрій Ігорович Крисоватий, проводив нараду по скайпу, академіки та професори університету проводили лекції по скайпу. Звичайно, спілкуємося і очно, обмінюючись делегаціями. Труднощі були, є і будуть, але їх допомагають нам вирішувати і МОН України, і наш Університет. Сьогодні у нас виникла проблема з фінансуванням, хоча є кошторис і ліцензія Національного банку України, але казначейське відділення Тернопільської області не дозволяє нашій Альма-Матері фінансувати структурний підрозділ.

Як говорив посол Іван Кухта: «Наш навчально-науковий інститут є форпостом України на Кавказі, і ми є єдиним вищим навчальним закладом України за межами України». Тим більше, нещодавно Президент України дав наказ (№ 156/2018) про підтримку тих організацій, які вивчають українську мову. Ми навчаємо студентів за предметами: Українська мова та література, Історія України, Культурологія України і відзначаємо всі державні свята України: День Незалежності України, День Конституції України, Шевченківські дні, Голодомор України і т.д.

Скільки студентів навчається у Вашому навчальному закладі? Чи практикується обмін студентами між вірменськими та українськими вузами?

— Раніше, звичайно, була програма з обміну студентів між Вірменією і Україною, зараз, здається, немає. Зараз вірмени навчаються в українському

вузі, тобто в Тернопільському національному економічному університеті, і в його філіалі в Єревані. Наші студенти за бажанням можуть продовжити навчання в Тернопільському національному економічному університеті або в будь-якому його філіалі на території України. Наші студенти можуть вчитися одне півріччя в Польських державних університетах: у Краківському державному університеті, в державному університеті Катовіце і т.п.

Як на Вашу думку: чи можливе підписання меморандуму між РНСУ і вашим інститутом для тіснішої співпраці за різними напрямками, зокрема — спільного вирішення питань обміну студентами Вірменії та України?

— Звичайно, можливе підписання меморандуму між РНСУ і нашим Інститутом для тісної співпраці, я б сказав, що це необхідно, оскільки ми представляємо Україну в Республіці Вірменія, а ви представляєте Вірменію в Україні. Ми будемо тільки раді співпраці.

Що б Ви побажали українським читачам газети «Національний діалог»?

— По-перше, я передаю вітання представникам усіх національних меншин України, читачам газети «Національний діалог» і висловлюю свою глибоку вдячність співробітникам редакції газети «Національний діалог» за велику працю.

Також хочу особисто подякувати Голові Ради національних спільнот України, Голові редакційної колегії газети «НД» Ашоту Аванесяну і всім співробітникам РНСУ за увагу, приділену нашому Інституту.

В Осло відбулась експертна зустріч, присвячена захисту мовних прав національних меншин

1 червня у столиці Норвегії місті Осло відбулася спеціальна експертна зустріч високого рівня на тему «Мовна політика і попередження конфліктів»

Експертній зустрічі взяли участь керівники та чільні особи тих європейських та міжнародних організацій, які відповідають за вироблення та провадження політики найвищого рівня у ділянці мовних прав національних меншин. У цьому контексті слід відзначити присутність на заході Спеціального доповідача ООН з пи-

тань меншин професора Фернандо де Варенесса (представник Канади) та голови Комітету експертів Ради Європи щодо Хартії регіональних та міноритарних мов професора Весни Чрніч-Гротіч (представник Хорватії). Загалом же у зустрічі взяли участь близько ста представників державних структур, міжнародних моніторингових організацій та експертних середовищ із кількох десятків країн. Україну у столиці Норвегії представляли: директор Департаменту у справах релігій та національностей Міністерства культури України Андрій Юраш, директор Департаменту загальної середньої та дошкільної освіти Міністерства освіти України Юрій Кононенко та перший секретар посольства України в Норвегії Олег Грабовецький.

Усі учасники зустрічі підкреслювали виняткову важливість та актуальність рекомендацій Осло стосовно захисту мовних прав національних меншин, які були прийняті на спеціальній зустрічі в цьому місті у лютому 1998 року,

двадцять років тому, та були вироблені за організаційного й методологічного сприяння ОБСЄ.

Отож, учасники зустрічі в деталях зупинилися на специфіці застосування принципів рекомендацій Осло на сучасному етапі. У минулому році Рекомендації зіграли виняткову роль у відході від традиційного розуміння інтеграції національних меншин як їхньої асиміляції, як це, наприклад, було у випадку з народом саамі у скандинавських країнах. А на сучасному етапі ці ж Рекомендації повинні стати інструментом для гармонізації міжнаціональних та міжетнічних стосунків у всіх країнах європейського культурного ареалу, для якого все більш актуальними стають проблеми у площині міжетнічної взаємодії. Інтеграційні підходи, на думку абсолютної більшості учасників зустрічі, є тією домінантою, яка об'єктивно покликана оздоровити ситуацію та перетворитися на логічну альтернативу асиміляційним та сегрегаційним принципам, які

прагнуть поставити на порядок денний сучасних європейських суспільств радикальні праві партії та рухи.

Слід відзначити, що одним із важливих і принципових моментів, який знайшов своє відображення серед практичних результатів зустрічі, є підтвердження з боку європейських організацій, офісу Верховного комісара ОБСЄ з питань національних меншин прагнення й надалі надавати Україні максимальну підтримку та сприяння в реалізації нею своєї стратегії захисту національних меншин та їх інтеграції в українське суспільство.

Україна в діалозі з ЄС має враховувати «національний егоїзм», — Горбулін

Більше не можна ігнорувати той факт, що в діалозі з ЄС ми змушені говорити з країнами, які одночасно виступають у декількох іпостасях. Однак, у будь-якому разі, враховувати «національний егоїзм» як досить здоровий за суттю макротренд, уже потрібно.

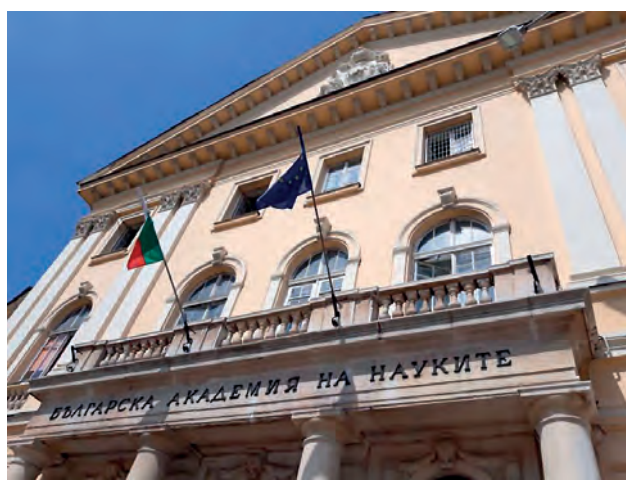
ПРО це у своїй статті «Вулканічний синдром» для ZN.UA пише Володимир Горбулін, директор Національного інституту стратегічних досліджень, академік НАН України, повідомляє Цензор.НЕТ. «Нам потрібні якісні образи майбутнього, нам треба

смівліше говорити про те, чого ми хочемо і як ми будемо діяти у всіх критично важливих для України питаннях. При цьому намагатися виходити не з традиційного сприйняття будь-яких подій у світі в парадигмі «україноцентричності», але чесної і об'єктивної оцінки реальності», — зазначив Горбулін.

«Насамперед – наші відносини з Європою. Більше не можна ігнорувати той факт, що в діалозі з ЄС ми змушені говорити з країнами, які одночасно виступають у декількох іпостасях. Однак, у будь-якому разі, враховувати «національний егоїзм» як досить здоровий за суттю макротренд, вже потрібно. Крім того, слід визнати, що наша взаємодія з Європою ускладнена не тільки тим, що там наростають національно-орієнтовані тенденції, але і тим, що вони перебувають в «оці геополітичної бурі», а ми – в самому урагані.

Звідси і явне занепокоєння європейців, що контакт із нами виведе їх із зони комфорту, змусить їх приймати надмірно різкі рішення, бути надмірно принциповими. При цьому потрібно дуже уважно стежити за новою архітектурою Європи, яка формується на наших очах», — підкреслив директор Національного інституту стратегічних досліджень.

Болгарія і Україна в історії Європи

18-19 червня у Софії відбулася Міжнародна наукова конференція «Болгарія і Україна в історії Європи», яка була присвячена 100-й річниці встановлення дипломатичних відносин між УНР і Болгарією.

У відкритті цієї події взяв участь президент Болгарської академії наук (БАН) Юліан Ревальський, який привітав присутніх з початком конференції та наголосив на тому, що установа, яку він очолює, пишається співпрацею з українськими науковцями та громадськими діячами, повідомляється на сайті Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв.

Така взаємодія дає плідні результати, а такі зустрічі є свідченням щирої поваги народів один до одного.

Микола Балтажи, Надзвичайний і Повноважний Посол України у Болгарії зауважив: «Вітаю український науковий десант у Болгарії. Я не пам'ятаю такого масштабного двостороннього заходу за кількістю та високим рівнем учасників. Надзвичайно важливо, що сьогодні ми спілкуватимемося про сторіччя дипломатичних відносин. Дуже важливо, що кращі науковці з різних країн працюють над науковими питаннями 1917-1924 рр. Вважаю підписання Договору про співпрацю між інститутами НАН і БАН історичною подією. Також символічним є те, що українська Академія наук теж святкує 100 років, як і її очільник Борис Патон». На завершення пан Посол процитував Максима Рильського: «Хто не знає минулого, той не має майбутнього».

Даніель Вачков, директор Інституту історичних досліджень БАН, подякував усім організаторам за можливість наукового обміну думками. Ірина Матяш, голова Наукового товариства історії дипломатії та міжнародних відносин підсумувала, що важливим є розуміння української і болгарської сторони в особистих зустрічах, адже саме в дискусії, живому спілкуванні та обміні думками народжуються нові ідеї.

Проект «День України в Європі», основною метою якого є популяризація України, проведення наукових заходів з іншими країнами, започатковано минулого року. Завдяки активній взаємодії Міністерства закордонних справ, Генеральної дирекції з обслуговування іноземних представництв, Наукового товариства історії дипломатії та міжнародних відносин і наукових інститутів України та світу, подібні наукові імпрези, конференції, які завжди супроводжуються виставкою архівних документів про зародження національних державницьких, дипломатичних традицій 100 років тому, вдалося реалізувати в Австрії, Словаччині, Угорщині, Грузії та Молдові. Відкриття пленарного засідання розпочалося з показу унікального архівного фільму про підписання Брест-Литовського мирного договору, наданого директором Музею української революції Олександром Кучеруком. Наразі триватиме робота за трьома науковими сесіями.

У рамках заходу було підписано угоду про співпрацю між Інститутом історії НАН України та Інститутом історичних досліджень БАН, а також домовлено про створення українсько-болгарської історичної Комісії, діяльність якої планується започаткувати до кінця поточного року.

Святійший Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет: «Духовна єдність – основа єдності Української нації»

Інтерв'ю Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета газеті «Національний діалог»

20 червня 2018 року відбулася зустріч Святійшого Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета з Головою Ради національних спільнот України Ашотом Аванесяном.

Ваша Святосте, цей рік знаменний тим, що Україна – в очікуванні Томосу про автокефалію. Наша Церква, нарешті, затвердить свою повну незалежність, втрачену понад 330 років тому (у 1686 році)?

– Незалежна Українська Помісна Церква в Україні є. І вона існує вже 26 років. Це Київський Патріархат, який був утворений у 1992 році. Але до цього часу Українська Церква (незалежна від Москви!) не визнана іншими православними Церквами як автокефальна Церква.

Ми звертались від імені Помісного Собору Української Церкви в 1991 році до Московського Патріарха з проханням надати Українській Церкві повну незалежність від Москви, бо до того ми отримали від Москви статус самостійного і незалежного управління, але у складі Московського Патріархату. Тобто ми, якоюсь мірою, були незалежні, але повної незалежності від Москви не мали. А в 1991 році, коли Україна проголосила себе незалежною державою, то тоді і Наша Церква на своєму Соборі, на законному Соборі, вирішила, що нам недостатньо в незалежній державі мати Церкву, залежну від інших держав. Москва негативно на це відреагувала. І тому всі ці 26 років ми існуємо, зміцнюємось, зростаємо. І на сьогодні Київський Патріархат став найбільшою в Україні Церквою! Був маленькою Церквою, а став най-

більшою. Особливо цьому сприяла війна. Чому війна сприяла зростанню Київського Патріархату? Тому, що народ побачив, що Київський Патріархат є справжньою Українською Церквою, бо він захищає Українську державу, допомагає Українській армії, в той час, як Московський Патріархат не тільки не допомагає, а навпаки говорить, що ніякої агресії з боку Москви нема, а що це є громадянська війна. Там відмовляються відспівувати воїнів, які загинули, захищаючи українську землю.

У Верховній Раді, коли Президент вручав відзнаки героям (живим і померлим), то предстоятель Московського Патріархату не встав, щоб вшанувати цих героїв. А коли архієреї, які були з ним, хотіли піднятися, то він їх посадив. І коли журналісти потім запитали, чому він не встав, він сказав: ми не шануємо вбивць. Тобто, для нас – герої, для них – убивці. І тому народ, який бачить це, відходить від цієї Церкви, і Київський Патріархат, як Українська Церква, зростає. На сьогодні Київський Патріархат підтримує приблизно 40-44 проценти населення України, Московський Патріархат підтримує 20-24, тобто – наполовину менше (в той час, коли зареєстрованих парафій у Московському Патріархаті удвічі більше, ніж у Київському Патріархаті). Такий парадокс: парафій більше, а віруючих – наполовину менше. Так ось, ми дійшли до такого стану, і в цьому році Президент звернувся до Вселенського Патріарха Варфоломія з проханням надати Томос, тобто документ про автокефалію Української Церкви. Це ініціатива не Президента, бо ми 25 років звертаємось до того ж Вселенського Патріарха, і він нам ставив умови: об'єднайтесь спочатку, а потім будемо розмовляти про надання Томоса. Ми те, що могли, виконали, а він ставив нові різні умови... Тобто для українців це не є чимось новим. Отже не Президент є ініціатором, а ініціатором є Церква. А Президент Порошенко звернувся до Вселенського Патріарха, та це не значить, що до нього президенти не звертались. І Ющенко звертався, і Кучма звертався, всі звертались. Але Вселенський Патріарх відтягував: не говорив «ні», але й не говорив «так». А ось у цьому році Президент наполегливо став просити Патріарха і той поставив умови, щоб до нього звернулися архієреї

всіх трьох Церков: Київського Патріархату, Автокефальної Церкви і навіть якась частина Московського Патріархату. Ми це прохання виконали. Звернення направили 40 архієреїв Київського Патріархату, 12 – Автокефальної Церкви і, нібито, 10 архієреїв Московського Патріархату, але з них відкрито про це сказали тільки два, а вісім приховують свої імена.

Чому приховують? Вони думають, а що з ними буде, якщо Томоса не буде. Якщо їхні імена опублікують, то їх потім покарають. Тому вони свої імена приховують. Але така кількість є.

Крім того, у Вселенського Патріарха була умова, щоб звернувся Президент і Верховна Рада. Є звернення і Президента і Верховної Ради, і все це вручено Патріарху Варфоломію, тобто його умови виконані, і він обіцяв Президентові Порошенку Томос надати. Зараз іде такий процес: Вселенський Патріарх створив комісію, яка об'їжджає інші патріархати та автокефальні церкви й інформує їх про свій намір надати Томос про автокефалію Української Церкви. У цей же час Московський Патріарх, у протидію Вселенському Патріарху, розсилає по тих церквах своїх представників, які агітують за те, щоб там не підтримували наміри Вселенського Патріарха. До цього підключилися і дипломати. Отже, як бачимо, це має велике державне значення. Це не просто церковне питання, це питання державне як для України, так і для Росії. Для України це означає, що якщо в нашій державі буде визнана іншими церквами Автокефальна Церква, то в Україні Росія вже не матиме такої підтримки і тоді Україна вже ніколи не підкориться Росії: не увійде, в той чи інший спосіб, до складу «російського світу». Адже ви знаєте що Москва пропагує «русский мир». А «русский мир» – це російська імперія. Потім вона змінилась на радянську імперію. А тепер придумали нову назву «русский мир». А сутність його залишається тією ж самою – новітня Російська імперія з підпорядкованістю Москві.

Так ось, якщо в Україні буде визнана Церква, то «російського світу» в Україні не буде. Це по відношенню до Росії. По відношенню до України: Україна буде вже нездоланна, тому що вона матиме міцну духовну основу, яка буде гарантом незалежності України, бо гарантом незалежності держави є Церква, як духовна основа, і Армія. Без Церкви і без Армії держави бути не може. Зараз ми маємо боєздатну Армію. Тепер мова йде про те, щоб в Україні була одна незалежна Православна Церква. Тому Українська держава теж зацікавлена в тому, щоб Українська Церква об'єдналась в одну незалежну Церкву. Тому, коли Президента звинувачують у тому, що він втручається в церковні справи – це неправда, тому що сама Церква 25 років цього добивається, а Президент і Верховна Рада підключилися до цього, бо незалежність Церкви має велике державне значення, тому що вони, дбаючи про інтереси держави, дбають про незалежність Української Церкви.

Ми якраз і підійшли до того, що або до Дня Князя Володимира (тобто до 28 липня) ми отримаємо цей Томос, або до кінця року. У першій половині липня відбудеться Синод Константинопольського Патріархату, і на ньому розглядатимуться питання автокефалії Української Церкви. Чому така невпевненість щодо термінів: чи до Дня Князя Володимира чи до кінця року? Тому що це пов'язано ще з однією автокефалією – Македонської Церкви. Македонська Церква теж не визнана через те, що Греція не хоче визнавати Македонію Македонією, а хоче, щоб Македонія змінила свою назву. Як ви знаєте, Македонія змінила свою назву на Північну Республіку Македонію, але Президент Македонії не підписує це рішення, і призначений референдум. Тому від того, як проголосує народ, залежатиме, чи буде розглядатися питання про автокефалію Македонської Церкви. З цим, на мою думку, і пов'язана невпевненість по відношенню до Української Церкви. Але я думаю, що якщо навіть Македонія проголосує проти зміни

своєї назви і Вселенський Патріарх відмовиться надати автокефалію Македонській Церкві, то це не значить, що він не дасть автокефалію Українській Церкві. Може, пізніше. Тому ми і кажемо, що це станеться в цьому році. І тому ми знаходимося зараз в такому стані: весь Український народ чекає. Я їжджу по Україні, відвідую парафії. І там говорять тільки про одне – про надання автокефалії, про єдину Українську Помісну Православну Церкву. Зараз до Вселенського Патріарха і до інших церков їдять представники різних організацій, церковні діячі. І ось тиждень тому Патріарху Варфоломію вручили звернення 500 українських громадських організацій. Патріарх був здивований такою кількістю. І, як мені відомо, Патріарх у День свого ангела сказав, що не може не бути Автокефальної Церкви у держави, народ якої з таким ентузіазмом і в такій кількості вимагає автокефалії, і не можна йому відмовити. І це вселяє нам надію, що буде наданий Томос. Кому він буде наданий? На нашу думку, Томос буде наданий тим архієреям, які звернулись до Вселенського Патріарха, тобто 40 – Київського Патріархату, 12 – Автокефальної Церкви і 10 – Московського Патріархату. Ось їм і буде наданий Томос. Тоді ці архієреї на Соборі повинні обрати свого загального предстоятеля – Патріарха. Я сподіваюся, що Патріарх залишиться той самий. І тоді ця Церква, після обрання спільного Патріарха, і буде єдиною Помісною Українською Православною Церквою. А та частина Московського Патріархату повинна вибрати: або вона приєднується до Української Православної Церкви, або (якщо вони не хочуть), то повинні називати себе не Українською Церквою, а Російською Церквою в Україні. Тобто, там почнеться перехід. Ми сподіваємося, що Верховна Рада, оскільки вона задіяна в цьому процесі, прийме закон про Єдину Помісну Українську Православну Церкву і що всі релігійні громади, релігійні організації повинні свої статuti перереєструвати: або на Українську Церкву – законну (канонічну), автокефальну, або на Російську Православну Церкву. Верховна Рада також повинна прийняти другий закон, в якому має бути механізм обрання релігійною громадою свого релігійного центру. Зараз закон про те, що кожна громада має право обирати свій центр, є, але там такого механізму нема. Тому по селах і йде боротьба. Механізм цей повинен бути таким, що громада (тобто всі парафіяни) на своєму зібранні шля-

хом голосування виявляє свою волю. Якщо більшість проголосує за Російську Церкву – храм належить Російській Церкві, якщо більшість проголосує за Українську Церкву – храм належить Українській Церкві. Тоді не буде ніякої боротьби, змагань. Та частина, яка залишиться без храму, буде існувати, але їй доведеться самій збудувати свій храм.

Тепер стосовно Лаври. Оскільки Лаври є власністю держави, вони повинні бути передані Українській Церкві, тобто Церкві, яка отримала Томос, бо це українські святині, а не російські. Буде несправедливо, якщо чужа Церква в Україні буде володіти українськими святинями. Тому держава повинна передати Лаври Українській Церкві, а монахи, які там знаходяться і хочуть там залишатися, повинні перейти в Українську Церкву. А якщо вони не перейдуть в Українську Церкву, якій належить Лавра, то повинні піти в інший монастир. Бо в Україні монастирів багато. А Лаври повинні належати Українській державі.

Ви послідовно виступаєте за міжцерковний діалог в Україні з метою повернення до єдиної Української Помісної Церкви. Адже духовна єдність – запорука національної єдності. А які ще кроки, на Вашу думку, необхідно здійснити для забезпечення консолідації Української нації?

– Ці кроки має зробити українське суспільство, партії, повинна зробити держава. Якщо Українська Православна Церква буде єдиною, то ця церковна, духовна єдність і буде основою єдності українського суспільства. Уявіть собі: якщо сьогодні Київський Патріархат має 20 мільйонів право-

славних, то після приєднання ще 10 мільйонів буде 30 мільйонів православних у складі єдиної Церкви. Це і є єдине українське суспільство, міцне, однодушне, єдине. І українська мова буде вживатися в богослужінні, в проповідях, у недільних школах. Тобто сама єдина Церква своїм існуванням буде об'єднувати українців. Крім того, є Греко-Католицька Церква, яка теж стоїть на патріотичних позиціях. Також Римо-католицька, протестантські церкви, навіть юдейські. Вони всі діють на патріотичній основі. І ми з ними будемо співпрацювати. І це буде вклад Церкви в розбудову Української держави. І тоді вже північний ворог на таку державу нападати не буде, бо не матиме підтримки. А Російська Церква, яка залишиться в Україні, буде мати менший вплив.

Державні органи, політичні партії повинні теж турбуватися про єдність, незважаючи на політичні погляди. Партії не повинні переходити за межі державності. У них можуть бути різні погляди на розбудову держави, на те, як підняти економіку, як розвивати культуру, але якщо вони виступають проти української держави, то їм тут не місце.

25 червня виповнюється 26 років з того дня, коли Ви стали Заступником Патріарха Київського і всієї Руси-України. Що Вам найбільше запам'яталося з того часу?

– Запам'яталося те, що мене всі залишили, всі покинули. Зі мною залишився тільки один єпископ із 18-ти! Він уже помер. Якби цього єпископа не було, а це Яків Панчук (який був тоді єпископом Почаївським і намісником Успенської Почаївської Лаври, а потім – митрополитом Луцьким і Волинським), то я один не міг би поставити єпископат. Це Бог залишив одного, який мене підтримав. І завдяки йому ми посвятили єпископів, відкрили школи, духовні заклади, монастирі і, таким чином, створили Церкву, яка сьогодні є найбільшою в Україні.

Чи поверне колись Україна свою прадавню назву Русь (Русь-Україна)?

– Це питання заради єдності підняти не варто, щоб не розділити українців на прихильників і противників такої ідеї. Але щоб підкреслити, що історія наша починається не з XX-го століття, а від Князя Володимира, від Хрещення Русі і навіть раніше, і що ми є спадкоємцями Русі, а не Москва, титул Патріарха включає назву Русь-Україна.

5-й рік триває неоголошена війна проти України. Тисячі вбитих і скалі-

чених людей. Як, на Вашу думку, можна її закінчити і повернути в Українське материнське лоно тих, хто не спромігся стати патріотом України?

– По-перше, треба отримати перемогу. Без перемоги не зможемо мати миру на сході України. Для досягнення миру ми не зможемо обійтися без підтримки Європи і Америки – не лише зброєю, а й санкціями. Санкції приводять до того, що в Росії вже думають, які їм з «красивим лицем» вийти з України. Якщо вони не вийдуть, то згинуть як держава, економіка якої розпадеться. Тому нам потрібна перемога і потрібен мир. А яким чином населення Криму і Донбасу повернути в Україну? Я думаю, що вони вже наворачтаються. Вони приїжджають сюди отримувати пенсію і бачать, як живуть в Україні на мирній землі і як живуть там, на окупованій території. І ця різниця просвітлює їх розум. Вони розуміють, що даремно підтримали сепаратистів. Якби вони їх не підтримали, то жили б краще, ніж живуть зараз. Тому, коли ця війна закінчиться нашою перемогою, і ці люди опиняться в умовах української реальності, то їхні настрої зміняться.

І на завершення розмови: щоб Ви хотіли побажати читачам газети «Національний діалог» та різним етнічним спільнотам України?

Патріарх Київський і всієї Руси-України Філарет та Голова РНСУ Ашот Аванесян

– Спільної перемоги і миру. Також бажаю подолання всіх проблем, насамперед, корупції, несправедливості, яка є в Україні. Хай Господь простить нам наші провини і дасть можливість Україні розвиватися як європейська держава.

Дякуємо, Ваша Святосте.

Напередодні зустрічі у Патріарха Київського і всієї Руси-України Філарета Голова РНСУ Ашот Аванесян був нагороджений орденом Святого Рівноапостольного Князя Володимира Великого III-го ступеня

Цієї високої нагороди Ашот Аванесян удостоєний за заслуги у відродженні духовності в Україні та утвердженні Помісної Української Православної Церкви.

XX Всесвітня економічна конференція Польської Діаспори під гаслом «Нова модель розвитку — шанс для всіх» відбулася 25-28 травня 2018 року в місті Торунь

XX Światowa Konferencja Gospodarcza Polonii

Кшиштоф Станіслав Вонтор, який отримав з рук мера Торуня відзнаку за багаторічну і плідну працю у сфері міжнародних відносин.

Мер міста Торунь Міхал Заліски вручає відзнаку президентів Фондації Полонія Кшиштофу Станіславу Вонтору

Українську делегацію очолив відомий громадський діяч і меценат — голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк. Він зазначив, що в Україні розпочалися активні демократичні перетворення, які є основою для інвестицій в розвиток промисловості і всіх сфер суспільного життя. Його виступ квітами та піснями прикрасили учасники шкільного ансамблю з села Стрілецьке Мостиського району Львівської області, які прибули за ініціативи голови місцевого об'єднання громадян Мар'яна Мазура. Стрілецьке — це єдине село з польською мовою спілкування в Україні, яке дивом утворилося після проведення операції «Вісла» у 1947 році.

Голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк, шкільний ансамбль с. Стрілецьке та голова місцевого об'єднання громадян Мар'ян Мазур

У заході взяв участь голова Комітету економістів України, кандидат економічних наук Андрій Новак. У своєму виступі він підкреслив, що «наука і бізнес — фундамент, який веде до розвитку, ґрунтуючись на інноваціях».

Голова Комітету економістів України Андрій Новак, президент Фондації Полонія Кшиштоф Вонтор і голова Союзу підприємців поляків України Володимир Щепаняк

Громадську організацію «Рада національних спільнот України» представила на міжнародному заході Заступник голови РНСУ, голова правління Асоціації діячів етнічного мистецтва Інеш Кдинова. У своєму виступі вона висвітлила основні вектори діяльності Ради в напрямках розвитку міжнародного співробітництва і культурного обміну та зазначила, що представники Польської Діаспори в Україні беруть активну участь в розбудові нової демократичної держави поряд з численними етнічними громадами, що входять до складу Ради (РНСУ). Наприкінці виступу Заслужена артистка України Інеш Кдинова під щирі оплески присутніх подарувала учасникам заходу мелодійні українські пісні.

Заступник голови РНСУ Інеш Кдинова за виступом та діловим спілкуванням з мером м. Торунь і головою української делегації Володимиром Щепаняком

Наступне засідання XX Всесвітньої конференції відбулося 27 травня у славному Університеті Миколи Коперника. Темати секційної роботи конференції стали: інвестиційні пропозиції, польські експортні хіти в галузі будівництва та виробництва, інновації в біотехнологічній і фармацевтичній галузях, у сфері здоров'я і оздоровчого туризму, можливості та бар'єри в розвитку харчової промисловості. Після ділової частини заходу гості та учасники конференції відвідали історичні пам'ятки міста Торунь і концертну програму за участі Національного оркестру Варшавської філармонії.

Національний оркестр Варшавської філармонії

Рада національних спільнот України під керівництвом Ашота Аванесяна відкрила нові горизонти у світовий культурний простір. Запрошення на міжнародні заходи високого рівня є визнанням активної плідної праці РНСУ і запорукою розвитку міжнародних відносин представників етносів України далеко за її межами.

Інеш Кдинова

Організаторами заходу цього року виступили Президент міста Торунь і Фонд Полонія Господарка Шваата. Представники Польської Діаспори з десятків країн світу зустрілися у Варшаві й Торуні. Всесвітня конференція з питань економічної політики в Польщі є найбільшою економічною подією для людей польського походження, зайнятих у всіх сферах суспільного життя, які проживають за кордоном. Учасники конференції зустрілися 25 травня у Варшаві, звідки вони прибули в Торунь — місто, в якому народився Коперник, яке славиться смачними пряниками, а також готичним Старим Містом, що увійшло до переліку Всесвітньої Культурної Спащини ЮНЕСКО.

Місцем проведення засідань ювілейної XX Всесвітньої економічної конференції Польської Діаспори було обрано Культурний конгрес-центр «Йорданка».

Культурний конгрес-центр «Йорданка»

Спеціальний захід, були представники польських ділових кіл з усіх континентів: представники органів влади та місцевого самоврядування, консулів, організацій підтримки бізнесу, інвестиційних і юридичних фірм, а також представники особливих економічних зон, культури, науки та засобів масової інформації.

Заступник голови РНСУ Інеш Кдинова

Ювілейне зібрання Всесвітньої економічної конференції відбулося 26 травня в Культурному конгрес-центрі «Йорданка» у місті Торунь. Урочисте засідання відкрив Президент міста Торунь Міхал Заліски. «Конференція — це місце діалогу для представників ділових кіл Полонії, які приїхали з усіх континентів, а особисті відносини, створені на цих зустрічах, є ключовим елементом міжнародного економічного співробітництва» — зазначив він у своєму вітальному слові.

Головуючим на ювілейній конференції за традицією був президент Фондації Польської Діаспори, видатний діяч культури Польщі

РНСУ взяла участь у засіданні Ради етнонаціональних організацій України

12 червня в Міністерстві культури України відбулося засідання Ради етнонаціональних організацій України, в якому взяли участь: Голова Ради — Перший заступник Міністра культури С. В. Фоменко, Заступник голови Ради — директор Департаменту у справах релігій та національностей Мінкультури А.В. Юраш та члени Ради: начальник відділу взаємодії з національними спільнотами України В.Д. Хомаківський і головний спеціаліст зазначеного Департаменту О. В. Чепиль, голова Комісії з питань міжнародних відносин та культурного розмаїття Громадської Ради при Мінкульті С. А. Садаєв, а також керівники Всеукраїнських громадських організацій етносів України. На засіданні були присутні: Заступник голови ГО «Рада національних спільнот України» Інеш Кдинова, Віце-президент ГО «Конгрес національних громад України» Й. С. Зісельс, Віце-президент ГО «Асоціація національно-культурних об'єднань» Л. І. Лойко, Віце-президент

ГО «Асамблея національностей України» Р.Р. Гамарник і Голова МГО «Інтернаціональний Союз» Д.С. Карякіна.

У процесі плідної дискусії пройшли обговорення Проекту Концепції мовлення з тематики національних меншин Національної Суспільної телерадіокомпанії України, а також із особливою увагою були розглянуті матеріали недавніх подій у Києві, Львові та Тернопільській області: збільшення кількості випадків нетолерантного ставлення до представників ромської національності.

Рада етнонаціональних організацій, яка є консультативно-дорадчим органом при Міністерстві культури України, висловила занепокоєння даними інцидентами та закликає МВС України провести оперативне та неупереджене розслідування щодо нападів на тимчасові поселення ромів у зазначених регіонах, притягнути винних до відповідальності, передбаченої чинним законодавством України.

Інеш Кдинова

Привітання від Голови РНСУ з Днем Журналіста

Шановні працівники засобів масової інформації!

Щирі вітання до вас із професійним святом – Днем журналіста!

Я щиро вітаю всіх, хто помислив свої, таланти і вміння віддати служінню цій благородній справі. А це чималий загін власкорів загальноукраїнських видань, журналістів місцевих засобів масової інформації, широкий позаштатний актив, у яких спільна справа і єдина мета – доля рідного краю, його стабільність і гідне майбуття.

Зичу всім міцного здоров'я, творчих здобутків і натхнення, високого професіоналізму, щастя і благополуччя. Нехай ваші публікації, теле- і радіопередачі завжди допомагають у вирішенні життєво важливих проблем, доходять до сердець людей, а журналістська праця постійно служить добру, утвердженню демократії і справедливості, миру і злагоди в суспільстві.

Пристрасне слово журналіста не просто піднімає дух – воно зіцлює у людях віру, вселяє надію та є неоціненною підтримкою на шляху якісних змін у житті. Кожен із вас на своєму робочому місці творить історію сьогодення – без прикрас, правдиво і об'єктивно відображаючи сучасність. Тільки завдяки вашій непереможній праці ми завжди дізнаємося про події

в світі першими, переживаємо щасливі і сумні історії, знайомимося з великими людьми. Ви наші вуха і очі, незмінні посередники між громадськістю і народом.

Відродно, що у переважній більшості ви з відповідальністю ставитеся до своїх обов'язків, що позиція ваша є виваженою, а розуміння об'єктивних реалій – визначальним у вашій журналістській роботі. Бажаю кожному журналісту здійснення нових творчих задумів та удач. Світлим нехай будуть помисли, щирими думки і переконливим журналістське слово!

Із професійним святом вас!

Голова Ради національних спільнот України, Ашот Аванесян

В Україні відзначають день журналіста

День журналіста відзначається щорічно 6 червня згідно з Указом Президента від 25 травня 1994 року.

САМЕ в цей день 1992 року Спілка журналістів України була прийнята до Міжнародної федерації журналістів, яка є найбільшою в світі організацією професійних працівників ЗМІ, – пише Укрінформ.

Слово журналіст і журналістика походить з французької мови. Journal – «газета» – виникло як скорочення словосполучення *parierjournal* і означає «щоденний папір (листок)», що в свою чергу походить від латинського «щоденна звітка». Тобто, журналісти – це вісники, ті, що оповіщають, приносять щоденні звістки.

Прообразом газети вважають стародавні рукописні новини.

Ще Юлій Цезар почав публікувати «Діяння сенату», а згодом «Щоденні громадські дощечки», на яких записували хроніку подій. Приблизно з 911 року в Китаї почав виходити «Цзіньбао» («Столичний вісник»).

Вважається, що перша газета вийшла друком у 1605 році у французькому Страсбурзі. А от перше успішне щоденне видання з'явилося в Британії – газета *The Daily Courant* («Щоденні вісті»), що друкувалася з 1702 по 1735 рік. З часом і з розвитком суспільства преса сформувалася як впливовий соціальний інструмент під титулом «Четвер-

та влада» (Fourth Estate – «четвертий стан»). Цей вислів, який згодом став терміном, приписують Томасу Карлейлю і Жан-Жаку Руссо.

В Україні журналістика як професія виникла в XIX столітті. Наступні 100 років вона намагалася розвиватися, але шансів на те у неї було обмаль – журналістам дозволялося рухатися вузькоколіскою марксизму-ленізму, агітації-пропаганди – все інше було полем суцільних табу. З початком незалежності відбулось відродження традицій української журналістики, але, знову ж таки, на неї, як і на суспільство, чатували нові небезпеки і нові виклики – самоцензура, важкий спадок посттоталітарного минулого, продажність, сумнозвісні «темники», готовність писати замовні матеріали та багато чого іншого.

Крім Дня журналіста існують й інші професійні свята – Міжнародний день солідарності журналістів (8 вересня), Міжнародний день спортивного журналіста (2 липня), День україномовної преси (12 листопада, свято не офіційне), День працівників радіо, телебачення та зв'язку України (16 листопада). Втім саме День журналіста є чи не найдушевнішим святом української журналістської спільноти, адже засноване воно було на зорі незалежності нашої держави, в пору великих сподівань і світлої надії на зміни в суспільстві.

Вітання зі святом Ураза-байрам

РАДА національних спільнот України в особі Голови Ради Ашота Аванесяна вітає всіх мусульман України із закінченням місяця Рамадан і святом Ураза-Байрам!

Ураза-Байрам, по іншому – Свято розговіння. У день свята правовірні здійснюють святкову ритуальну молитву, надягають кращий одяг, готують традиційні страви, а після святкової молитви накривають святкові столи, запрошують в гості сусідів, родичів і друзів, здійснюють відповідні гостьові візити з подарунками, радіють і веселяться.

У цей час прийнято також роздавати пожертвування бідним, дарувати подарунки і просити один в одного пробачення.

Ураза-Байрам відображає багатовіко-

ві традиції ісламу та головні заповіді посту, що закінчився: духовне очищення, милосердя, прояви уваги до тих, хто потребує допомоги – все, що однак дорого людям всіх національностей та віросповідань.

Бажаю всім здоров'я, щастя світу, благополуччя та процвітання, щоб серця були наповнені радістю та щастям!

Вітаю всіх з великим святом!

Международный день друзей

9 июня отмечается Международный день друзей (International Friends Day) – праздник, посвященный настоящим и верным друзьям. Дружба всегда считалась величайшей нравственной и социальной ценностью для всех народов и во всех странах мира.

История создания Международного дня друзей – неизвестна. Просто международный социум решил отойти от официальнойности и создать праздник для души. Празднование было обусловлено тем, что хотя бы раз в год мы должны показывать своим друзьям, насколько они важны для нас, вне зависимости от политических взглядов и различных жизненных ситуаций.

Как утверждают ученые, если имеешь друзей – будешь жить долго! Давно известно, что основными шагами на пути к долголетию является регуляр-

ное занятие спортом и отказ от вредных привычек. Однако недавно ученые обнаружили еще один, не менее важный фактор, который влияет на долгую и здоровую жизнь. Оказывается – это друзья.

9 июня – день, когда независимо от обстоятельств и жизненных перипетий нужно обязательно порадовать друзей. Ведь настоящий друг – это самый близкий человек. Потому что он становится частичкой тебя, а ты становишься частичкой его.

В Україні та світі відзначають День захисту дітей

1 червня Україна та ще понад 60 країн світу відзначають Міжнародний день захисту дітей.

Історія виникнення свята

ОФІЦІЙНИМ роком народження Міжнародного дня захисту дітей вважають не 1925, а 1949 рік. Саме тоді в Парижі відбулася спеціальна сесія Міжнародної демократичної федерації жінок, на якій і було вирішено заснувати дитяче свято. Таке рішення було обумовлене жакливим становищем дітей по всьому світу в післявоєнний період: багато неповнолітніх лишилися сиротами, без домівок, їжі, хворі. Це не могло залишитися поза увагою міжнародної спільноти.

Відзначати свято почали вже з наступного року: у 1950 році урочисті заходи відбулися в 51 країні. У 1959 році ООН ухвалила Декларацію прав дитини, якою закликала батьків, громадські організації та уряди визнавати права дітей та сприяти їхньому дотриманню.

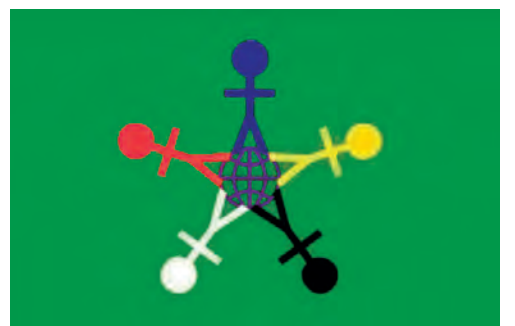
Щоправда, цей документ був, швидше, рекомендаційним. А вже у 1989 році організація представила перший міжнародний документ відповідного характеру – Конвенцію про права дитини.

День захисту дітей в Україні

У 1991 році Україна приєдналася до Конвенції ООН про права дитини, однак відзначати свято почала з 1998 року – після підписання 30 травня президентом Леонідом Кучмою указу «Про день захисту дітей».

Символіка свята

Офіційним символом Міжнародного дня захисту дітей є спеціальний прапор. Зелене полотно символізує зростання і гармонію.

Посередині нього розміщено знак Землі – уособлення спільного дому. Від нього відходять червона, жовта, синя, біла і чорна фігурки – символи різноманітності і терпимості.

Польський ансамбль з України отримав заслужену нагороду

За свою багаторічну діяльність рішенням Міністерства культури і національної спадщини Польщі 27 травня 2018 року польський Ансамбль пісні і танцю «Поляни з-над Дніпра» нагороджено відзнакою пошани з присвоєнням звання «Заслужений ансамбль польської культури». Нагородження відбулося під час концерту «Wytnij hołubca», в рамках святкування 100-річчя Незалежності Польщі. Цю відзнаку колективу вручив посол Польщі в Україні Ян Пекло.

З метою відродження польського фольклору в Києві, збільшення контактів між етнічними поляками, що живуть в Україні, в листопаді 2000 року в Києві з ініціативи Лесі Єрмак було створено ансамбль «Поляни з-над Дніпра», який виріс до рангу ансамблю, що представляє поляків, діючи при Спілці поляків України.

Колектив, добре відомий як у Києві, так і по всій Україні, є постійним учасником фестивалів, днів культури, тематичних та благодійних концертів, святкових урочистостей обох країн і багатьох інших культурних заходів.

Майже 18 років тісної дотичності до польського фольклору – це період, який дозволив відродити і зробити цікавою польську культуру серед молоді.

В даний час ансамбль складається з чотирьох вікових груп: підготовча (5-7 років), молодша (8-11), середня (12-14) і старша (від 14 – без обмежень). Діти та молодь, що беруть участь у колективі, знайомляться з піснями, танцями, народними традиціями та обрядами, а також мають можливість вивчати польську мову. Репертуар колективу – захоплюючий калейдоскоп, що складається з польських народних танців і пісень різних регіонів Польщі.

Своєю діяльністю учасники ансамблю з гордістю представляють унікальну красу та багатоманіття, які збагачують культурну мозаїку України.

На фото: Посол Польщі в Україні Ян Пекло вручає нагороду Лесі Єрмак, керівнику ансамблю «Поляни з-над Дніпра»

Возьмемся крепче за руки, славяне!

С 2003 г. по инициативе Совета национальных обществ Николаевской области и Южнославянского института Киевского славистического университета в Николаеве проходит областной фестиваль славянских народов. С 2009 г. фестиваль был включен в Областную целевую национально-культурную программу «Сохранение и развитие этнической, культурной и языковой самобытности национальных меньшинств Николаевской области».

В этом году 15-й областной фестиваль славянских народов проходил с 18 по 30 мая и его программа, как никогда, была разнообразной и насыщенной. Организаторы постарались представить в ней культурное, историческое, литературное и языковое наследие белорусов, чехов, поляков, русских, болгар, которые столетиями жили рядом с украинцами в нашем полиэтническом южном крае.

На фото: Польская школа

Начался фестиваль 18 мая литературным вечером из цикла «Литература народов Николаевщины», посвященным жизни и творчеству известного чешского писателя Богумила Грабала. По задумке автора вечера, сотрудника библиотеки Дмитрия Семчишина, мы перенесли в интересный, ироничный и немного тяжелый мир прозы писателя, сначала узнав о нём самом, его жизни и творчестве, посмотрев отрывки из фильмов, поставленных по его книгам, а затем послушав его тексты под звуки скрипки. Познавательным дополнением вечера стал рассказ об истории чехов и чешского села Богемка на Николаевщине, представленный старшим научным сотрудником Николаевского областного краеведческого музея Анной Веденеевой, имеющей чешские корни.

На фото: Ученики болгарской воскресной школы «Търновка»

22 мая фестиваль продолжился заседанием Ленинградского землячества, которое объединяет ветеранов войны, блокадников и защитников Ленинграда, живущих в Николаеве, и встречи которого проходят традиционно 22 числа каждого месяца. В этот же день в Николаевском муниципальном колледже им. В. Д. Чайки состоялась литературная гостиная «Славянский мир», представившая поэзию на болгарском, русском, польском, украинском и белорусском языках. Школьники читали не только свои стихи, но и стихи известных украинских, болгарских и польских поэтов. Приглашённые гости: николаевский поэт и журналист Валерий Фалёв, молодая николаевская поэтесса Галина Зайцева, поэт, учитель, историк Леонид Ржепецкий – прочитали свои стихи. А представительница Николаевского областного национально-культурного общества белорусов «Голос Радзimy» Галина Миняйло представила школьникам поэзию белорусских поэтов о любви.

23 мая можно назвать Днём Болгарии в программе фестиваля. Ведь в этот день прошли две интересные программы, посвященные не только этой стране, но и традициям и культуре болгар, в том числе и николаевских. Первая программа называлась «Болгария – удивительная и неповторимая» и знакомила школьников с историей и культурой этой страны. Проходила она в Николаевской областной библиотеке для детей им. В. Лягина в рамках проекта «Дружат дети – дружат народы». Благодаря сотрудникам библиотеки программа получилась очень увлекательной и познавательной.

В этот же день в Терновке, где начиная с 19-го ст. живут болгары, уже традиционно, чествовали святых Кирилла и Мефодия – прошёл концерт «Слава вам, братья, славян просветители». Терновка – полиэтническая, а сохранять и развивать родной язык и культуру помогают вот такие акции, и изучение болгарского языка в двух воскресных болгарских школах, проведение национальных праздников в Терновском Доме культуры «София», деятельность библиотеки-филиала № 16 ЦБС для взрослых г. Николаева и Терновской школы искусств, а также двух болгарских дружеств: Болгарского культурно-просветительского центра «Търновка» и Терновского болгарского общества им. И. Вазова. Праздник в Терновке – неотъемлемая и важная часть фестиваля и традиционно в нём принимают участие все образовательные и культурные учреждения микрорайона, болгарские общины, творческие коллективы. Среди них танцевальный коллектив «Золотой колосок», вокальный ансамбль «Чучулички», ансамбль болгарского танца «Хоро» и многие другие. В этом году покорили зрителей Лидия Кравченко, которая глубоко и проникновенно исполнила болгарскую песню «Хубава си, моя горо», а также ученики воскресных болгарских школ «Търновка» и им. И. Вазова, которые своей непосредственностью и стремлением к изучению болгарского языка подарили залу море позитивных эмоций. А закончилось празднество традиционным совместным хором.

На фото: Фольклорный ансамбль «Родные напевы»

На следующий день, 25 мая, в чешском селе Богемка, что на Врадиевщине, состоялся круглый стол «День славянской письменности и культуры», организованный по инициативе Богемского чешского общества «Богемка». А 26 мая в Каштановом сквере на улице Соборной своим искусством с николаевцами делился фольклорный ансамбль «Родные напевы» областного национально-культурного общества белорусов «Голос Радзimy». И несмотря на дождь, который всё лил и лил, наши белорусы пели и наполнили своим пением и красивой белорусской речью главную улицу Николаева. И ещё – своей любовью и радушием!

На фото: Терновская библиотека

А завершился фестиваль 30 мая заседанием читательского клуба «Вдохновение» Центральной городской библиотеки им. М.Л. Кропивницкого на тему «Современное слово этнокультуры: древнее в настоящем», подготовленным его руководителем Линой Русецкой.

Остаётся добавить, что фестиваль прошёл при поддержке Николаевской областной государственной администрации и облсовета, управления культуры, национальностей и религий Николаевской ОГА, Николаевской областной универсальной научной библиотеки им. А. Гмырёва, Центральной городской библиотеки им. М.Л. Кропивницкого, Николаевской областной библиотеки для детей им. В. Лягина, Терновского дома культуры «София», Николаевского муниципального колледжа им. В.Д. Чайки, депутатов областного совета – Надежды Ивановой и Николая Кравченко, депутата городского совета Светланы Ласурии и многих-многих других, оказавших посильную помощь в его организации и проведении.

Амина Султанова

Презентація документального фільму «Стежками Олесея Гончара»

25 червня 2018 року Рада національних спільнот України провела презентацію документального фільму «Стежками Олесея Гончара» у Київському міському Палаці ветеранів.

З квітня цього року минуло 100 років із дня народження того, хто був Прапорноносцем української літератури і став Реставратором Собору українського духу, кого за життя і хвалили, і ганили, а після смерті визнали Героєм України...

Зазначена подія присвячена сторіччю видатного словотворця, непохитного патріота і вірного сина України – Олесея Гончара.

Захід відкрила Валентина Данилівна Гончар – вірний друг, соратник і дружина Олесея Терентійовича Гончара (на фото зліва).

Режисером-постановником художньо-документального фільму є знаний режисер, драматург і продюсер, доктор мистецтвознавства, сценарист, письменник, володар Гран-Прі за найкращий документальний фільм – Валерій Степанян-Григоренко; режисери фільму – Сергій Панкрат'єв та Юрій Мисенков; музикальний редактор – Ольга Зінченко.

Перед початком прем'єри фільму намісник Свято-Феодосійського чоловічого монастиря УПЦ КП Архімандрит Макарій благословив усіх молитвою.

За активну громадську позицію Архімандрит Макарій вручив відзнаки Української православної церкви Київського патріархату:

- Найвищу почесну відзнаку «Золота зірка мецената», за активну громадську позицію та вагомий особистий внесок у розвиток мистецтва, відродження духовності Українського народу та патріотичне виховання молоді вручено Голові Ради національних спільнот України, Заслуженому діячу культури

Валерій Степанян-Григоренко

Сергій Лалаєн

Вручення нагороди Ашоту Аванесяну

України – Ашоту Аванесяну, який вніс суттєвий вклад у створення фільму;

- Медалью за жертвність та любов до України нагороджений член ГО «Рада національних спільнот України», віце-президент Національного конгресу вірмен України Сергій Лалаєн.

На прем'єрі були присутні голови та представники громадських організацій національних спільнот України, інші зацікавлені особи.

Вони відзначили, що в цій кінокартині відображена багатогранність таланту Олесея Гончара, його образ, який склався під тиском різних факторів, а також творчість письменника.

Прикрасою презентації стала ведуча заходу Валентина Донченко-Бутковська – Заслужена артистка України, артистка Київського театру оперети (на фото).

Висловлюємо щирі вдячність всім учасникам та глядачам, які прийшли подивитися кінокартину та взяти участь у цьому захоплюючому та дуже цікавому заході. Упевнені, що разом з Радою національних спільнот України буде створено та презентовано ще багато цікавих проектів талановитої творчої групи кінематографістів. До нових зустрічей!

Молоді таланти

АНДРІЙ Степанян народився 8 вересня 2004 року в місті Києві. Закінчив 8 класів загальноосвітньої школи № 189.

Самостійно освоїв програму для монтажу фільмів.

Взяв активну участь у виробництві двох художньо-документальних фільмів: «Театральні шляхи Володимира Дальського» і «Стежками Олесея Гончара».

Перший фільм «Шляхами Володимира Дальського» був удостоєний «ГРАН-ПРІ». Другий – трейлер до нового документального фільму Валерія Степаняна-Григоренка про видатного українця Олесея Гончара – отримав престижну кінонагороду. Короткий ролик був відзначений на Міжнародному фестивалі фільмів і телерадіограм для дітей та юнацтва «Золоте курча» дипломом лауреата першого ступеня в номінації «Кіномистецтво».

Андрій Степанян за активну участь у зйомках фільмів був нагороджений престижною нагородою вільної профспілки солідарних трудівників Верховної Ради України як самий юний учасник знімальної групи: «За проявлений патріотизм та активну участь в роботі по створенню фільмів про класиків українського кіно та літератури Володимира Дальського і Олесея Гончара».

Андрій нагороджений спеціальним дипломом як монтажер художньо-документального фільму «Театральні шляхи Володимира Дальського».

Він також зняв короткометражний документальний фільм «Моя країна». Фільм на 11-му відкритому міському конкурсі мобільного кіно та фото став володарем «ГРАН-ПРІ».

На фото (справа – наліво): Андрій Степанян, Сергій Панкрат'єв, Валерій Степанян-Григоренко, Ольга Зінченко, Юрій Мисенко

Праздник «Сабантуй-2018»

В этом году Киевский Сабантуй был особенный... В этом году праздновали «свадьбу плуга» на следующий же день после окончания Рамадана, и это наложило свой отпечаток на настрой – веселье, оттененное эйфорией, радость, подчеркнутая благочестием... Именно поэтому призыв к миру и порядку прозвучал так возвышенно и одухотворенно!

Еще одна особенность Сабантуя-2018 – это нововведение, которое положит начало прекрасной традиции! Праздничный концерт начался с исполнения Гимна Украины на татарском языке. Для зрителей это стало настоящим сюрпризом – столь же непривычно, сколь и трогательно слышать родную речь под знакомую величественную музыку. А припев, прозвучавший на украинском языке, символично объединил два народа, две культуры.

И наконец, главная уникальность нынешнего праздника заключается в том, что это был

юбилейный сабантуй. Ровно 25 лет исполнилось Всеукраинскому культурному центру «Туган тел», президент – Канафия Хуснутдинов, и ровно 25 раз проводился народный праздник весеннего сева. В честь этого и концертная программа была богаче и разнообразнее, и детский смех с игровой площадки звонче, и плов вкуснее! Наши гости, получившие сполна «и хлеба, и зрелищ», разошлись с чувством, что лету, начавшемуся так вдохновенно, суждено быть ярким и незабываемым.

Дилара Шкурко, член Национального союза журналистов Украины

Свято Індії в Україні

20 червня 2018 року в Центрі національних культур відбувся День Індії за ініціативи Запорізького обласного центру індійської культури «Бхарат». Привітати нове товариство прийшли представники національно-культурних товариств, Департаменту культури, туризму, національностей та релігій, міської та Олександрівської адміністрації Запорізького обласного центру культури і мистецтва, відвідувачі бібліотеки, гості нашого міста. Програма була яскрава і різноманітна. Головний сюрприз на Дні Індії – танець «Болівуд» у виконанні Абдулли Аль-Махвіті та Наталі Ніранда.

Денис БЕРІНЧИК технічним нокаутом переміг колумбійця 23 червня в Києві

ДЕНИС Берінчик ще не зазнав жодної поразки на профі-рингу.

Український боксер чемпіон WBO Oriental у легкій вазі Денис Берінчик у боксерському бою 23 червня не лише здивував усіх оригінальним виходом у ринг, як справжній козак, верхи на коні, а й технічним нокаутом переміг колумбійця Хосе Луїса Прієто, повідомляє Sport Arena.

У рингу українець був помітно швидшим за суперника, він добре пересувався і влучно завдавав ударів з різних позицій. У результаті 38-річний Прієто не мав жодних шансів і капітулював у шостому раунді.

Варто зазначити: Денис Берінчик поки що не зазнав жодної поразки на профі-рингу.

Непереможний український боксер Артем ДАЛАКЯН у неділю, 17 червня, провів захист титулу чемпіона світу, який вперше в історії пройшов у Києві

У 12-раундовому поєдинку за чемпіонський пояс за версією WBA в найлегшій вазі наш боксер переміг обов'язкового претендента з Таїланду Сірічайя Тайєна.

Українець з перших хвилин демонстрував чудову швидкість, швидко переміщався по рингу, постійно пресингуєючи суперника акцентованими ударами. Таєць не міг нічого протиставити нашому співвітчизнику, побувавши тричі в нокдауні.

У 8-му раунді після серії точних бічних в голову, арбітр зупинив зустріч, присудивши перемогу українцю технічним нокаутом.

Нагадаємо, що раніше український боксер Артем Далакян став чемпіоном світу за версією WBA в найлегшій вазі.

Корисна інформація з питань державної реєстрації шлюбу

Сім'я є первинним і основним осередком суспільства. Сім'я створюється на підставі шлюбу, кровного споріднення, усиновлення, а також на інших підставах, не заборонених законом і таких, що не суперечать моральним засадам суспільства.

ОДНІЄЮ з основних підстав створення сім'ї та виникнення сімейних правовідносин є шлюб. Слово «шлюб» бере початок від давньослов'янського «сьлюб» – урочиста обіцянка. «Слюбистись» – означає домовитись.

Згідно із статтею 51 Конституції України шлюб ґрунтується на вільній згоді жінки і чоловіка. Кожен із подружжя має рівні права і обов'язки у шлюбі та сім'ї.

Відповідно до ст. 21 розділу II глави III Сімейного кодексу України, шлюбом є сімейний союз жінки та чоловіка, зареєстрований у органі державної реєстрації актів цивільного стану. Шлюб – суспільно визнаний і санкціонований юридично, чи звичаєвим правом союз, який має на меті створення сім'ї, її легалізацію в суспільстві. Згідно із сімейним кодексом України шлюбний вік для чоловіків та жінок встановлюється у вісімнадцять років.

Відповідно до положень Кодексу умовами вступу в шлюб є взаємна вільна згода жінки та чоловіка на укладення шлюбу, тобто шлюб має бути добровільним. Заява про реєстрацію шлю-

бу подається жінкою та чоловіком до будь-якого органу державної реєстрації актів цивільного стану за їхнім вибором.

Наречені зобов'язані повідомити один одного про стан свого здоров'я. Відповідно до частини 1 статті 32 Сімейного Кодексу шлюб реєструється після спливу одного місяця від дня подання особами заяви про реєстрацію шлюбу. Прискорити процедуру одруження можна тільки, якщо є поважні для цього причини – у разі вагітності нареченої, народження нею дитини, а також якщо існує безпосередня загроза для життя нареченої або нареченого. Тоді шлюб реєструється у день подання відповідної заяви або в будь-який інший день за бажанням наречених.

Пунктами 2, 4, 7 розділу III глави 2 «Правила державної реєстрації актів цивільного стану в Україні», затверджених наказом Міністерства юстиції України 18.10.2000 № 52/5 (далі – Правила) визначено, що при поданні заяви про державну реєстрацію шлюбу жінка та чоловік пред'являють для посвідчення своєї особи паспорт або паспортний документ. Іноземці та особи без громадянства для державної реєстрації шлюбу в Україні повинні пред'явити паспортний документ або документ, що посвідчує особу без громадянства заявника, та посвідку на постійне чи тимчасове проживання, або інший документ, що підтверджує законність перебування іноземця чи особи без громадянства на території України.

Якщо документи громадян України, іноземців, осіб без громадянства, які є підставою для державної реєстрації шлюбу, складені іноземною мовою, до них обов'язково додається переклад тексту українською мовою, достовірність якого засвідчується дипломатичним представництвом або консульсь-

кою установою України, посольством (консульством) держави, громадянином якої є іноземець (країни постійного проживання особи без громадянства), Міністерством закордонних справ, іншим відповідним органом цієї держави або нотаріусом.

Якщо до органів державної реєстрації актів цивільного стану подається переклад документів, вірність якого засвідчено згідно із законодавством іноземної держави, у якій їх видано, то він повинен бути легалізований у встановленому порядку.

Наказом Міністерства юстиції України від 22.07.2016 року № 2247/5 «Про реалізацію пілотного проекту щодо державної реєстрації шлюбу» запроваджено пілотний проект «Шлюб за добу», завдяки чому пари можуть не чекати місяць, а одружитися протягом 24-х годин після подачі всіх потрібних документів. Якщо Ви бажаєте зареєструвати свій шлюб, скориставшись пілотним проектом Міністерства юстиції України «Шлюб за добу!», Вам необхідно звернутись до «Організатора», який реалізує Вашу мрію!

Одночасно слід додати, що 07 червня 2017 року стартував загальнонаціональний правопросвітницький проект «Я МАЮ ПРАВО!»! Проект реалізується Міністерством юстиції у співпраці з системою БПД та територіальними органами юстиції за підтримки USAID «Нове правосуддя» та іншими донорами. Метою даного проекту є підвищення юридичної грамотності україн-

ців та формування нової правової культури в суспільстві. Це масштабна реформа правової свідомості, яка забезпечить сталий розвиток України як сучасної демократичної держави. Зокрема, у напрямках, пов'язаних із захистом прав підприємців, студентів, прав дитини та захисту трудових прав українських громадян і повернення їм зароблених коштів.

Одним із ключових елементів, який забезпечує реалізацію проекту «Я МАЮ ПРАВО!», є надання громадянам безоплатної правової допомоги. Це дієвий та ефективний механізм, який дає можливість захистити свої права кожному. Те, що було мрією кілька років тому, вже стало реальністю.

Сотні тисяч українців отримують захист у пунктах надання безоплатної правової допомоги.

Маєте питання? Звертайтеся з питань правової допомоги за телефоном: 0 800 213 103. Єдиний контакт-центр системи безоплатної правової допомоги: цілодобово та безкоштовно у межах України. Захищаємо права разом!

**Начальник Центрального відділу державної реєстрації шлюбів
Головного територіального управління юстиції у місті Києві
Валентина Чеснокова**

Як отримати біометричний закордонний паспорт: процедура, ціни, нюанси

11 червня виповниться рік, як Україна отримала безвізовий режим з країнами ЄС. Але обов'язковою умовою для безвізових подорожей є наявність у громадянина біометричного паспорта.

БІОМЕТРИЧНІ паспорти в Україні можуть бути двох видів: для виїзду за кордон і внутрішні. Тут говоримо про ті, які потрібні саме для безвізових подорожей – закордонні біометричні.

Відмінність такого документа від старої його версії: він має вбудований в обкладинку електронний чіп і відповідну позначку на обкладинці. На електронному носії продубльована інформація про власника паспорта, а також його оцифрований особистий підпис і відбитки вказівних пальців рук. Усе це для того, щоб спростити процес ідентифікації громадянина на кордоні.

Які документи потрібні для виготовлення біометричного паспорта

Список документів для осіб, які досягли 16-річного віку:

- заява-анкета (подається особисто або законним представником);
- паспорт громадянина України (для осіб, які досягли 14-річного віку);
- свідоцтво про народження (у разі оформлення паспорта для виїзду за кордон уперше особі, яка не досягла 14-річного віку);
- відповідні документи з відміткою банку про здійснення встановлених законодавством платежів (консульського збору) або оригінал і копію документа про звільнення від таких платежів (консульського збору);
- документ про реєстрацію в Державному реєстрі фізичних осіб-платників податків, у разі його наявності (для громадян, які досягли 18-річчя).

Сфотографуватися можна прямо на місці. Якщо оформляєте документ дитині до 12 років або людині, яка за станом здоров'я не може пересуватися (і про це є відповідна довідка) – то фото можна принести готові: дві кольорові фотографії розміром 3,5 x 4,5 сантиметра і одну – розміром 10 x 15 сантиметрів.

Куди звернутися для отримання біометричного паспорта

Для оформлення паспорта українця для виїзду за кордон, у тому числі і біометрично-

го, громадяни України повинні звернутися в будь-який підрозділ міграційної служби, незалежно від місця проживання громадянина.

Заяву на отримання біометричного закордонного паспорта людина повинна подати особисто. Або це може зробити законний представник громадянина, у випадках, передбачених законодавством.

Скільки коштує біометричний паспорт

У разі оформлення паспорта протягом 20 робочих днів, сума адміністративного збору становить 557 гривень 32 копійки (з них вартість адміністративної послуги – 253 гривні та вартість бланка паспорта – 304 гривні 32 копійки).

У разі термінового (протягом 7 робочих днів) оформлення це буде коштувати 810 гривень 32 копійки.

Ще більш термінове оформлення – протягом 3 робочих днів у випадках, визначених законодавством, також обійдеться в 810 гривень 32 копійки.

У Державній міграційній службі також відзначають – якщо будете оформляти закордонний паспорт через консульську службу заплатите додатково ще консульський збір.

Термін видачі

В ідеалі заяви про оформлення паспорта розглядаються протягом не більше 20 робочих днів з дня подачі документів. Виняток: при терміновому оформленні (за заявою особи) зі сплатою подвійного розміру держмита та вар-

тості послуги – до 7 робочих днів.

Якщо поїздка пов'язана з терміновим лікуванням від'їжджаючого, від'їздом особи, яка супроводжує тяжкохворого, чи смертю родича, який мешкав за кордоном, – протягом 3 робочих днів.

Втім, реальні терміни виготовлення паспортів, на жаль, часто відрізняються від вищенаведених. У зв'язку з ажіотажем людям доводиться чекати документи по три місяці. Тому якщо плануєте подорож, подбайте про паспорт заздалегідь.

Термін дії біометричного паспорта

Він видається не на довічно, майте це на увазі. Для громадян у віці до 16 років такий паспорт буде чинним 4 роки, для громадян старше 16 років – 10 років з дати видачі. Далі – потрібно буде оформляти його знову.

На фото: зразок біометричного паспорта

Ассирийская кухня

Ассирийская кухня – одна из древнейших на земле. Ассирийские блюда достаточно сложны и трудоемки. Это многочисленные супы на различных основах, всевозможная выпечка. Ассирийцы также готовят много мясных блюд и блюд из домашней птицы.

АССИРИЙЦЫ во всем мире сохранили не только свой язык и алфавит, но и важный для каждого народа элемент – национальную кухню. По всему свету хорошие хозяйки готовят у себя в домах ассирийские блюда. Каждое блюдо восходит к другому и дает рождение новому, кулинарные рецепты воздействуют друг на друга и обогащаются сами. Каждый рецепт – это культура, традиции, быт, а также история народа. Ассирийское кулинарное искусство справедливо вобрало в себя традиции приготовления блюд многих тысячелетий.

Традиционность и преемственность ассирийской кухни проявляются в использовании старинной кухонной техники, технологии приготовления блюд, составе пищевого сырья, сохранении вкусовой гаммы, типе излюбленных блюд.

Что касается технологии приготовления

ассирийских блюд, то она сложна и, в ряде случаев, трудоёмка. Так, трудоёмок процесс раскатки многослойного теста (кяда). Разнообразие технологических приёмов проявляется и в супах: здесь и супы с кисло-молочно-яичной основой (гирду, бушала), и отдельно приготавливаемые супы (ширва д-быра), обилие блюд с молотым мясом, к которому добавлены и другие компоненты, также в молотом состоянии (кутли).

В ассирийской кухне имеются, конечно, и блюда из натурального мяса (кебаба), а также блюда из целой домашней птицы.

Рецепт

Типты

Сварите мясной бульон (для этого лучше использовать кости), а мякоть пропустите через мясорубку. В фарш добавьте сырое яйцо, мелко нарезанный репчатый лук, стручковый или молотый перец и сырой рис. Из фарша сделайте шарики побольше фрикаделек и положите в бульон. Туда же добавьте томат-пасту и поджаренный репчатый лук, пряности. На килограмм мяса – стакан риса, 3-4 головки лука, стручок горького перца.

Тип очага (танура) и вид посуды (глиняная) оказали большое влияние на сам характер блюд. Любимым мучным изделием в рационе ассирийцев является особый хлеб – лаваш.

Излюбленными напитками из кисло-молочных продуктов у ассирийцев являются мяста, сохатен, даввы. Из большого ассортимента сыров – любимые гупта и джаджик.

Раннее возникновение земледелия на землях Ассирии обусловило закрепившееся на тысячелетия использование широкого ассортимента зерновых в ассирийской кухне (проса, ячменя, пшеницы, риса), а также бобовых (фасоли, чечевицы, гороха, бобов).

Немалую роль в питании ассирийцев играют овощи и фрукты. Их употребляют сырыми, сушёнными, квашеными, маринованными. Помимо этого они являются обязательными компонентами при приготовлении супов и вторых блюд. Чаще всего овощной рацион пополняется пряностями, из которых излюбленными являются: чёрный перец, кинза, мята, эстрагон, базилик, сатра, чабрец, укроп, петрушка и, конечно же, чеснок и лук.

При приготовлении кондитерских изделий (мертоха, проха) добавляются корица, кардамон, гвоздика, ваниль.

Чай и кофе – это постоянные и любимые напитки ассирийцев. Их пьют помногу, охотно и с удовольствием.

Итак, ассирийская кухня располагает разнообразными по составу блюдами, отличается сложной, богатой, тонкой вкусовой и ароматической гаммой.

История и традиции бурятской кухни

Буряты – народ кочевой, в связи с чем у него сложились свои традиции в питании. Образ жизни кочевников требует огромных энергетических затрат, поэтому кухня Бурятии отличается сытностью блюд и их калорийностью. Занимаясь скотоводством с незапамятных времен, этот народ имеет в своем рационе огромное множество мясных и молочных блюд.

Не только приготовление мяса, но даже разделывание туши – особый ритуал для бурятов. Из всех видов мяса в бурятской кухне особым расположением пользуется конина. Рецептов приготовления этого ценного мяса много, среди них: котлеты, пельмени, рулеты мясные, позы.

Тот, кто знакомится с бурятской кухней, просто обязан отведать такие блюда, как буузы, тарасун, саламат и, конечно же, строганину. Практически все меню бурятов занимают натуральные продукты, иногда, как в случае со строганиной – в сыром виде (буряты приспособились готовить еду, помогавшую выжить им в суровых условиях).

Итак, самое популярное блюдо бурятской кухни – буузы, или позы, которые готовятся с кониной, говядиной или бараниной с добавлением лука и внутреннего жира. Мясо для них промывают, секачом нарезают на довольно мелкие кусочки, добавляют перемолотый внутренний жир и мелко нарезанный лук. Главное условие – фарш обязательно должен быть сочным, только тогда буузы получатся вкусными, тесто делают как для домашней лапши, а готовят их на пару. Блюда бурятской кухни красиво смотрятся на посуде с национальным колоритом, поэтому буузы нужно выложить на блюдо с бурятским орнаментом и подать к столу.

Лучшие блюда бурятской кухни

Поза, второе название – бууза, является национальным блюдом бурятской кухни. В кусочки теста заворачивают фарш, смешанный с внутренним жиром, и хотя блюдо невероятно калорийно, ни один бурят не променяет его ни на что другое.

А знаменитый бурятский плов – это гордость и украшение праздничного стола. Особый способ приготовления позволяет добиться невероятной мягкости и нежности мяса, и делает рис рассыпчатым и слегка хрустящим. Его секрет в том, что продукты: мясо, рис, чеснок и лук, сливочное масло не перемешиваются между собой, а укладываются слоями. Приправы, используемые в приготовлении плова, придают ему пикантность и остроту.

Образ питания бурятов не подразумевает перекусов. Они предпочитают полноценную трапезу. На столе обязательно присутствует первое блюдо. Шулеп, или суп-лапша, является национальным блюдом. Его рецепт строго охраняется и передается от одного поколения к другому. Другие бурятские бульоны также широко известны и очень популярны.

В Бурятии, кроме национальных блюд, есть и национальные напитки. Без сомнения это чай!

Существует уникальная чайная церемония со множеством ритуалов, напоминающая священное действие. Предпочтение отдается зеленому чаю. Готовят его по особой технологии. Вначале листья чая доводят до кипения, избавляя их от горького привкуса, затем, добавив молоко, кипятят повторно.

Слегка необычным может показаться то, что некоторые представители народности, особенно пожилые люди, добавляют в чай немного... соли. К чаю обязательно подают шаньги – дрожжевые лепешки, замешанные на бараньем жире и пожаренные в сметане.

Секретов в приготовлении бурятских блюд – большое количество, и не каждому доведется узнать их. Молодое поколение перенимает их у своих опытных мастеров кулинарного дела, и чтобы освоить их, нужно приобщиться к культуре и традициям этого народа.

Особое место в бурятской кухне занимают молочные продукты и блюда из них. Буряты готовят из молока напитки, вторые и первые блюда и даже хлеб. Такие экзотические названия как тарасун, хурууд, шанан зохей, или саламат – все это бурятская кухня. Рецепты, несмотря на всю экзотику названий этих блюд, просты и доступны, при желании их можно приготовить в домашних условиях из имеющихся всегда в хозяйстве продуктов. Например, хурууд – это спрессованный сушеный творог, его буряты используют в качестве хлеба, а саламат – сметана, которую нагрели на слабом огне и перемешали с мукой грубого помола.

Блюда бурятской кухни вкусны и необычны, что делает их привлекательными для туристов.

Рецепт

Поза (Бууза)

Поза, или по-другому, – бууза – национальное блюдо бурятской кухни. Бууза представляет из себя фарш, смешанный с внутренним жиром, уложенный в кусочки теста. В качестве основных компонентов начинка бууз (фарш) содержит рубленое мясо и репчатый лук. Блюдо это очень калорийное, но буряты очень гордятся им и никогда не променяют ни на что другое.

Сначала необходимо откусить буузу возле доньшка и «открыть дверь», вдохнуть тепло «очага» (жар внутреннего пара), а потом, выпив горячий внутренний бульон, съесть все остальное.

